

REFERAT

**AMNESTYS
LANDSMØDE 2022**

REFERAT
AMNESTY INTERNATIONAL
DANSK AFDELINGS LANDSMØDE – HOTEL NYBORG STRAND
AFHOLDT DEN 30. APRIL – 1. MAJ 2022

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. LANDSMØDET ÅBNES.....	1
2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.	3
3. BESTYRELSENS BERETNING.....	3
4. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET	6
5. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER.....	11
6. KANDIDATER TIL BESTYRELSEN	14
7. VALG TIL FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG (FØU)	16
9. LANDSMØDET GENOPTAGES	17
10. OPLÆG MAHMOUD ALMOHAMAD	17
11. TILBAGEMELDING FRA ARBEJDSGRUPPE INKL. VEDTÆGTSÆNDRINGER	17
12. INTERNATIONALT: GLOBAL STRATEGI	20
13. OPLÆG MICHAEL GRAVERSEN	24
14. AKTIVISME	24
15. VALG AF STATSATORISERET REVISOR	26
15. KONTINGENT	26
16. LANDSMØDE 2023.....	26
17. FRI DEBAT	26
18. PRÆSENTATION AF NY BESTYRELSE OG FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG	29
19. EVENTUELT OG AFSLUTNING AF LANDSMØDET.....	29
20. PRÆSENTATION AF EVENT	30

1. LANDSMØDET ÅBNES

Landsmødet blev åbnet af vicelederen for bestyrelsen Solveig Nisbeth Henriksen.

Vicelederen bød velkommen med tak for fremmøde til deltagerne og bød velkommen til internationale gæster.

Amnesty Ukraine / Kateryna Mitieva / kommunikationschef

Færøerne / Turið Maria Jóhansdóttir / generalsekretær

International bestyrelse / Nina Monrad Boel / repræsentant

Amnestys internationale sekretariat / Likhita Banerji / Amnestys Security Lab (var ikke ankommet til åbningen, men ankom senere)

Amnestys internationale sekretariat / Raed Labassi / Amnestys Security Lab (var ikke ankommet til åbningen, men ankom senere)

Solveig præsenterede en videohilsen fra Sara Abawi, der ikke kunne deltage på landsmødet.

Kære Landsmøde

Hvor er det godt, at vi endelig kan mødes igen og vi har en spændende weekend forude. Jeg ville ønske, at jeg kunne have været med fysisk, men jeg befinder mig i Sierra Leone i Vestafrika og tænkte på at sende en lille hilsen.

Det har været rigtig spændende, men også udfordrende at være bestyrelsesleder i en brydningstid, hvor vi udover at måtte håndtere Covid-19 også har fået vedtaget en ny strategi, vi har fået ansat en ny generalsekretær, vi har deltaget i Amnesty globale og regionale møder, hvor vi har repræsenteret Amnesty International Danmark og så har vi også været med til at vedtage en ny global strategi.

Jeg vil sige en kæmpe tak til bestyrelsen, og til sekretariatet for et rigtig godt samarbejde og så selvfølgelig en stor tak til landsmødet, som i sin tid, for fire år siden, stemte mig ind og gav mig muligheden for at være med. Det har være fire virkelig gode år, og jeg ser frem til, at vi sammen kan skabe en mere retfærdig verden.

Solveig gav ordet til Amnestys generalsekretær Vibe Klarup

Tak Solveig.

Jeg har glædet mig helt vildt til i dag, og til den her weekend. Først og fremmest har jeg glædet mig til at møde jer medlemmer, endelig. Jeg har glædet mig til, at vi over to dage skal tale sammen om alt det, vi er fælles om at brænde for og arbejde for. Lad mig bare sige helt indledningsvist, tusind, tusind tak for den velkomst jeg har fået. Tak til jer i bestyrelsen, for en god og ordentlig introduktion og tak til jer, aktivisterne. Nogle af jer har jeg haft fornøjelsen af at bære bannere sammen med, tænde fakler foran en ambassade sammen med. Nogle af jer, har været så søde at sende mig hilsner; nogen med opmuntrende ord; andre med små opfordringer til hvor vi bør stramme op – jeg har læst dem alle sammen. Tak.

Og så især – også bare i dag, tak til jer, som mine daglige kollegaer, som har taget virkelig, virkelig fint imod mig, men som jo også gør, at det er en daglig glæde at være en del af Amnesty.

I ved, måske, at jeg er ny i den her sammenhæng. Jeg kommer fra den sociale verden. Jeg har igennem mange år arbejdet for, først og fremmest, at socialt udsatte mennesker, hjemløse, mennesker med psykiske sygdomme, voldsramte kvinder og børn kan få en retfærdig og ordentlig behandling i det danske samfund. Jeg har som direktør i Danner haft den fornøjelse en gang i mellem at kunne samarbejde direkte med Amnesty om temaer som omhandler voldsramte børn. Det har været en stor fornøjelse. I de seneste år har jeg på sidelinjen kunne følge det enorme og meget imponerende arbejde, som Amnesty har stået i spidsen for, når det handler om at skabe en samtykkebaseret lovgivning og en samtykkebaseret kultur. Det har været en fantastisk kamp I har ført. Vi har været mange, også jeg selv, som har været opdraget i kvindebevægelsen, der har stået og været virkelig imponeret af det, der er sket.

Jeg synes selv, at jeg de sidste par år, har varmet lidt op til at kunne være en del af Amnesty. Jeg har siddet i regeringens ytringsfrihedskommission, og jeg er til dagligt også formand for vores alles folkemøde. En begivenhed, som i den grad handler om at være sammen om at bakke op om vores grundlæggende frihedsrettigheder, muligheden for at forsamles som civilsamfund, muligheden for at bruge vores ytringsfrihed, og på Bornholm, til et folkemøde, at træne vores muskler, så vi hele tiden ved, hvordan man gør brug af de frihedsrettigheder, som vi for så lang tid siden kæmpede for at få – også i Danmark.

Nu er jeg her, og I skal vide, at det er noget helt særligt at træde ind i en nobelprisvindende organisation, og møde det, vi står for og kæmper for. Jeg synes, det har været særligt, at jeg tre dage inde i mit nye arbejde mødte Mahmoud – I skal også møde ham i morgen. I skal møde en ung syrer, som for mig er blevet selve symbolet på det vi arbejder for. Et menneske, der har udvist et særligt mod til ikke bare at kæmpe for sin egen families sag, men for alle syreres udfordringer i det danske samfund. Han og jeg tog sammen ind for at mødes med Mattias Tesfaye og overrække underskrifter, som jeg er meget sikker på, at I også har være med til at levere. At opdage, hvordan Amnesty kan være med til at facilitere sådan et møde mellem en magthaver og en rettighedshaver, har været en helt særlig oplevelse for mig.

Så lægger jeg mærke til den respekt og næsegruse beundring, der står om vores arbejde. En respekt som jeg møder, når jeg besøger og taler med ministre og politikere – de er langt fra enige i det vi synes, det er jeg godt klar over, men der er en anerkendelse af den globale stemme vi er. En respekt for den upartiske stemme vi lægger på bordet igen og igen, uanset hvilken problemstilling vi taler om. Og så en viden om, at i Amnesty er der en dyb faglig viden, der er værd at trække på, når nye, problematiske og besværlige sager skal diskuteres. Jeg møder fonde og virksomheder, som måske overhovedet ikke er enige med os, men som alligevel er nysgerrige på hvordan man kan stå sammen med så vigtig en organisation som Amnesty og måske finde fælles mål, som vi kan kæmpe sammen for at indfri. Det har været særligt interessant for mig at mødes med aktører, som på papiret burde være langt, langt fra os og så alligevel opdage, at måske kan vi noget sammen, som kan blive til reel forandring.

Allerstørst indtryk har det i virkeligheden gjort på mig at møde den respekt, man kan møde gennem et telefonrør. Jeg har fået lov til at sidde nede hos vores phonere og lytte med når vi ringer til medlemmer som jer, eller nogen der måske kunne tænkes at blive det og høre, hvad det er for en samtale der udfolder sig i løbet af sådan et opkald. Jeg kan mærke, at nogen har lyst til at være med, og nogen har ikke lyst til at være med, men jeg kan altid mærke respekten uanset. Det gør stort indtryk og det gør mig enormt stolt af at få lov til at være med sammen med jer.

Endelig har jeg også nået, på den korte tid, heldigvis, at møde nogle af de unge aktivister, der er en del af os. Jeg har mødt nogle af dem som har kastet sig ind i diskussionen om en bedre seksualkultur blandt de unge, som har givet sig selv en stemme og en platform gennem Amnesty, og som har besluttet sig for, at de vil være med til at skabe en forandring. Jeg synes, at det har været imponerende at se, hvordan de har taget ordet, har formuleret forslag, og ideer, som har vandret gennem beslutningsprocesser og som har nået blandt andet undervisningsministerens bord og som betyder, at de unge nu kan se frem til at modtage en langt bedre seksualundervisning på ungdomsuddannelserne. Det er enormt stærkt og sejt at se hvordan de bruger Amnesty som en platform til at skabe reel forandring. Jeg tænker, at der ligger noget vigtig viden for os og vores fremtid i det de unge har vist vejen til. Jeg har selv et motto, der har gældt gennem min arbejdstid, som handler om, at dem vi taler om, skal tale selv. Jeg skal love for at de unge har vist, hvordan man gør det.

I dag skal vi først og fremmest lige dvæle lidt ved – om lidt, når Solveig fortæller om årets gang, hvad det er vi har opnået sammen. Men vi skal også bruge de næste to dage til at se fremad. Vi har fået en ny international strategi og i den er jeg faldet over formuleringen om, at foran os ligger en opgave med at bygge og styrke bevægelsen. Det handler om, at vi skal vokse, vi skal nå længere ud og vi skal sørge for, at vi får en større politisk gennemslagskraft. Hvad betyder det for os? Jeg er ikke helt sikker på, at jeg ved det endnu. Jeg håber I vil gøre mig klogere de næste par dage. Men jeg er i hvert fald sikker på, at vi skal fortsætte vores ret solide arbejde med at engagere medlemmer, udvikle og være nysgerrige på, hvordan vi får endnu flere til at være med, bakke op, måske som finansielle støtter og supportere, måske som aktive. Vi skal være interesserede i at finde ud af, hvordan de filantropiske fonde kan blive endnu mere en del af vores formål og bakke op om, at vi kan nå reel forandring sammen. Jeg er sikker på, at vi har en opgave med at udvikle vores aktivisme. De unge har vist, hvordan man blandt andet kan gøre det, men vi har masser af andre udfordringer vi skal have kigget på. Vi skal finde ud af hvad det vil sige at være aktivist i en moderne verden, og vi skal i hvert fald som Amnesty vide, at vi skal være ydmyge i måden vi går til den opgave på. Og så skal vi sikre større politisk gennemslagskraft. Ikke fordi vi ikke har en stor gennemslagskraft, men vi er udfordrede, tænker jeg. Det er en særlig ambition at kæmpe for menneskerettigheder i en tid, hvor menneskerettigheder ikke længere er så selvfølgelig for mange. Menneskerettighederne er blevet politiserede. Det er jo pludseligt sådan, at man kan være for. Man kan også være lidt for, lidt imod eller meget imod menneskerettigheder. Det burde jo være sådan og det var engang måske sådan, at menneskerettighederne var det fælles, grundlæggende værdigrundlag der bandt os sammen som nation, men som også gjorde, at vi kunne have en stærk og klar stemme ude i verden. Jeg synes vi er sammen om, her i weekenden, udover alt det vi skal dykke ned i af særlige temaer på tværs, at det hele handler om, hvordan vi kan styrke den stærke stemme og den kamp for menneskerettigheder – ikke kun i Danmark, men i hele verden. Jeg glæder mig sådan til at løfte den diskussion sammen med jer.

Så også fra mig, rigtig godt landsmøde.

2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.

Dirigent

Solveig Nisbeth Henriksen indstillede på vegne af bestyrelsen Claus Høxbro til dirigent. Claus Høxbro blev valgt som dirigent. Herefter overtog han ledelsen af mødet. Han startede med at erklære landsmødet for lovligt indkaldt og beslutningsdygtigt, jvf. vedtægternes paragraf 5, stk. 1. Derefter informerede han om praktikaliteter på landsmødet og om valghandlingen.

Referenter

Bestyrelsen indstillede Regitse Møller Nielsen og Julie Rosenkvist Krejler. Begge blev valgt.

Medlemmer til det særlige udvalg

- Farah Sabouri
- Frederikke Borglund
- Jacob Lang Laursen

Stemmeudvalg

- Poul Danstrup Andersen, sekretariatet og leder af stemmetællerne
- Anne Katrine Andersen, Frederiksberg
- Elisabeth Ewald, Lunderskov
- Jørgen Stubgaard, Hjørring
- Oliver de Mylius, Frederiksberg
- Kathrine Norsk, København

3. BESTYRELSENS BERETNING

V/ Viceleder Solveig Nisbeth Henriksen

Kære landsmødedeltagere, kære medlemmer, og kære aktivister!

Der er krig i Europa. Der er krig i Europa. Den russiske invasion af Ukraine ændrede med ét livet for millioner af mennesker i Ukraine, som blev mål for nådesløse granatangreb, belejring af byer og drab på civile. Invasionen skete efter måneders optrapning af misinformation, krigsretorik og en massiv troppeopbygning langs grænserne til Ukraine. Kun få havde dog ventet den brutale invasion af et selvstændigt europæisk land, som præsident Putin beordrede igangsat om morgenen den 24. februar.

Det forekommer fuldstændig ubegribeligt, at der nu er en erobningskrig i Europa. I Amnesty var vi til at begynde med lige så chokerede, selvom vi tidligere har dokumenteret krigsforbrydelser og overgreb mod civile begået af den russiske hær i Tjetjenien og Syrien. I de første dage var fokus på at beskytte vores kolleger i Amnesty Ukraine. Udover, at de også kunne blive ramt af Ruslands upræcise bomber og missiler, frygtede vi også, at de ansatte i Amnesty Ukraine kunne stå på russiske lister over mennesker, som besættelsesmagten gerne ville have fat i.

Amnesty International fordømte invasionen og gik i gang med at forberede, hvordan vi kunne gøre en positiv forskel i den ulykkelige situation. At dokumentere alvorlige krænkelser af menneskerettighederne er en af vores kerneopgaver, og derfor gik vi straks i gang med at dokumentere mulige krigsforbrydelser ved at verificere videoer, fotos og satellitbilleder. Så snart det blev muligt sendte vi researchere og våbeneksperter først til grænseområderne og siden ind i Ukraine, for at indsamle fysisk dokumentation og tale direkte med øjenvidner til mulige krigsforbrydelser. De russiske styrkers brug af klyngeammunition og angreb, der har ramt børnehaver, hospitaler og civile boligområder, kan i mange tilfælde udgøre krigsforbrydelser. Likvidering af civile og voldtægt er klare krigsforbrydelser, som Amnesty også har dokumenteret. Amnesty arbejder systematisk for, at vores dokumentation kan føre til, at de ansvarlige bag bliver sat for en domstol. Vi deler blandt andet vores dokumentation med Den internationale straffedomstol.

I Danmark arrangerede Amnesty Aalborg en af de første spontane sympatidemonstrationer for Ukraine, og dansk afdeling har siden taget initiativ til eller deltaget i mange andre markeringer – senest i lørdags foran den russiske ambassade med et krav om at beskytte civile. Mange af jer har formentlig også skrevet under på vores protestaktion til den russiske forsvarsminister, og før påske mødtes Vibe med den

russiske ambassadør for at overrække de første godt 30.000 danske underskrifter. Den russiske ambassadør benægtede som ventet, at civile var mål for russiske styrker. Derfor er det ekstra vigtigt, at organisationer som Amnesty dokumenterer de omfattende og grove krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret i Ukraine.

At kunne demonstrere og ytre sig frit har Amnesty stadig mulighed for i et land som Danmark, mens det i Rusland nu kan koste op mod 15 års fængsel bare at fortælle om den russiske invasion og krig imod Ukraine. Den voldsomme undertrykkelse af enhver kritisk stemme i Rusland er blevet markant intensiveret siden invasionen, og har også ramt vores russiske kolleger i Amnesty. I lighed med mange andre aktivister og journalister og frie medier måtte vores russiske kolleger forlade landet, inden det var for sent. Kort efter blev vores kontor i Moskva og russiske hjemmeside lukket af myndighederne. Det minder om situationen under den kolde krig, hvor befolkningen i Sovjetunionen gennem streng censur blev frataget mulighed for selv at søge information, danne sig en mening og at kunne ytre sig frit.

I Ukraine er krigen dog ikke kold men brandvarm. Den russiske invasion har sendt fem millioner mennesker på flugt fra Ukraine, og yderligere fordrevet syv millioner internt. Tusinder af civile er fortsat fanget i belejrede byer, som er afskåret fra mad, medicin, vand, og strøm, da forsyningskonvojer angribes eller plyndres af russiske tropper. De fem millioner mennesker, som har haft mulighed for at flygte fra Ukraine, er generelt blevet vel modtaget i EU-landene. Jeg tænker det også at fyldt noget hos jer. Den velvilje, som de ukrainske flygtninge heldigvis er blevet mødt med af Europas regeringer, står i grel modsætning til, hvordan mennesker på flugt fra lige så uhyrlige forhold i Syrien eller Afghanistan er blevet mødt. Mennesker på flugt fra diktatur, vold og nød fra lande i Mellemøsten og Afrika mødes i stigende grad i EU med pigtråd, en militariseret grænsekontrol og en labyrint af krav for at få opholdstilladelse eller asyl.

Det er ikke mange måneder siden, at den nuværende danske regering stolt donerede pigtråd til myndighederne i Polen så man vitterligt kan afskære asylansøgere for at søge asyl i EU fra Belarus. De selvsamme polske myndigheder, som beredvilligt har taget imod mere end en million ukrainske flygtninge, fængslede derimod i efteråret de lokale aktivister, som prøvede at hjælpe nogle få tusinde desperate asylansøgere, som var fanget i ingenmandsland mellem Polen og Belarus. For at gøre det lidt mere absurd, så er mange af de polske aktivister, som var under anklage for at ville hjælpe de strandede asylansøgere i Belarus, blevet tilbudt af myndighederne lovning på at gå fri af anklagerne, hvis de nu i stedet ville hjælpe med at tage imod ukrainske flygtninge. Denne forskelsbehandling af mennesker på flugt er hyklerisk og emmer af racisme. Enhver, som må flygte fra krig, har krav på beskyttelse uanset race, nationalitet, køn eller formel flygtningestatus.

Amnesty har igennem 2021 fortsat med at dokumentere og arbejde imod den danske regerings afskrækkelsespolitik overfor mennesker på flugt i det forløbne år. Allerede i 2019 begyndte de danske myndigheder at inddrage opholdstilladelser for mange flygtninge fra Syrien, som fik besked på enten frivilligt at rejse tilbage til Syrien eller finde sig til rette med at bo på et udrejsecenter, hvor de hverken må have et arbejde eller studere. Den danske regering stod sammen med Ungarn alene med holdningen om, at det nu var forsvarligt for syrere at vende tilbage til hovedstadsområdet i Syrien. I foråret lancerede Amnesty derfor en global hasteaktion for at lægge pres på de danske myndigheder. Aktionen opnåede næsten 100.000 underskrifter. Tusinde tak til de af jer, som skrev under.

Senere på året offentliggjorde Amnesty en rapport, der grundigt dokumenterede, hvordan flygtninge, som vender tilbage til Syrien, risikerer fængsling, tortur, voldtægt og forfølgelse. Rapporten præsenterede vi for udlændinge- og integrationsminister Mattias Tesfaye på et møde i efteråret, men vi kan desværre ikke påstå, at vores ellers klare dokumentation fik ministeren til at ændre kurs. Situationen er så grotesk nu, at flygtningenævnet omstøder 80% af de afslag, som udlændingestyrelsen giver til syrere med midlertidigt opholdsgrundlag. Tænk hvilket ramaskrig det ville give, hvis 80% af de sigtelser for kriminalitet, som politi og anklagemyndighed rejser, blev underkendt af domstolene.

Seneste skud på den danske regerings afskrækkelsesstrategi er den vedholdende indsats for at overtale lande udenfor EU til at overtage den danske stats forpligtelser. Men asylansøgere i Danmark skal ikke sendes til lejre i Rwanda, ligesom mennesker dømt for kriminalitet i Danmark ikke skal afsone deres straf i fængsler i Kosovo. At adskille familier og straffe mennesker ved at give dem en så utålelig hverdag, at de mentalt nedbrydes eller rejser tilbage til usikre oprindelseslande, er ikke et human retssamfund værdigt.

At beskytte mennesker på flugt og i kriseområder og sikre, at mennesker ikke udsættes for diskrimination og racisme, er højt prioriteret i Amnestys nye globale strategi. Retten til at kunne ytre, forsamlе og organisere sig frit, vil også have høj prioritet for vores globale bevægelse i de kommende år. Bestyrelsen har i de seneste år sammen med sekretariatet brugt megen tid og energi på at komme med input til den nye globale strategi og til at få den omsat til danske forhold. Der er sammen med landsmødematerialerne udsendt en dansk oversættelse af den nye globale strategi, som også kort vil blive præsenteret i plenum i morgen formiddag. Helt centralt i strategien er et fokus på, hvordan Amnesty kan styrke den globale menneskerettighedsbevægelse. Uanset hvor troværdig vores research er, hvor professionelt vores fortalerarbejde er overfor beslutningstagerne, eller hvor dygtige vi er til at komme ud med vores budskaber i medierne, så er der ikke noget

der ændrer sig, hvis ikke vi har et folkeligt engagement. Det er ikke nok, at vores argumenter er knivskarpe eller vores dokumentation bundsolid. Regeringer og virksomheder handler først, når der også er et stigende folkeligt pres. Bestyrelsen vil arbejde for, at vi genfinder nogle af vores historiske dyder som en aktivisme-baseret organisation, hvor det er attraktivt og let at engagere sig i vores vigtige arbejde. De seneste år med corona-pandemi har ikke gjort det let at lave fysisk aktivisme og mødes ansigt-til-ansigt med venner, allierede og mennesker, vi gerne vil oplyse, overbevise eller demonstrere sammen med. Med pandemien forhåbentlig bag os, kan dette fysiske landsmøde måske være med til at markere, at vi nu vender et nyt blad i vores historie, og sammen skaber de bedste rammer for et aktivistisk Amnesty i de kommende år. Vi vil også intensivere vores samarbejde med rettighedshavere, allierede og partnere for at styrke vores gennemslagskraft. Vores tætte samarbejde med voldtægtssofre og allierede har inspireret andre Amnesty-afdelinger, som nu arbejder for en samtykkebaseret voldtægtslovgivning i deres lande.

Et andet eksempel på, hvordan vores gode relationer til rettighedshavere giver værdi, er afholdelsen af World Pride i København i sommers. Her var Amnesty inviteret til at være officiel partner af arrangørerne, hvor vi på konferencedelen satte fokus på, hvordan rettighederne for LGBTI-personer er under stigende pres flere steder i verden. Og når diskussionen om migrantarbejdernes miserable forhold i VM-værtslandet Qatar har fået så stor opmærksomhed, så er det fordi Amnesty længe har arbejdet med og skabt fokus på området sammen andre. Men det er ikke nok, at vi kan sætte en dagsorden. Vi skal også kunne overbevise de relevante aktører til at ændre holdning og sammen med Amnesty lægge det fornødne pres på magthaverne. Uden vores partnerskab med DBU havde vi nok ikke oplevet, at DBU så markant i sammenligning med andre landes fodboldforbund har engageret sig i at lægge pres på både myndighederne i Qatar, FIFA og UEFA. Vi er ikke i mål med vores krav til forandringer i hverken Qatar eller FIFA, men vi er nået et godt stykke vej. Vi kan også tage en stor del af æren for, at sportsorganisationer nu erkender, at de har et medansvar for at beskytte menneskerettighederne, og at danske fodboldfans nu også er kommet med på barrikaderne. Og op til VM i ørkenstaten Qatar, så vil vi i Amnesty gøre vores til at sikre, at styret ikke lykkes med deres plan om at bruge den store begivenhed til at renske deres blakkede ry som en stat, hvor der foregår udbredte krænkelse af menneskerettighederne.

Vores fokus på at skabe brede alliancer i kampen for menneskerettighederne kom i det seneste år også til udtryk i vores arbejde for at sikre borgerne i Danmark ret til ikke at blive udsat for masseovervågning gennem logning af vores teledata. Når Amnesty kan stå skulder ved skulder sammen med brancheforeningen Danske Advokater, Ingeniørforeningen IDA, IT-fagforbundet PROSA og Retspolitisk Forening giver det genlyd på Christiansborg. Desværre holder justitsminister Nick Hækkerup krampagtigt fast i masseovervågningen af danskerne, på trods af at EU-domstolen flere gange har bedømt lignende lovgivning som værende i strid med retten til privatliv. Men selvom regeringen fik flertal for sin nye version af logningslovgivningen, så giver vi ikke op. I Amnesty ved vi godt, at kampen for frihed og retfærdighed kan være lang, og at der kan ske tilbageslag undervejs.

Vi er også i gang med et andet langt sejt træk, når det gælder om at sikre, at virksomheder overholder og fremmer menneskerettighederne, som vi satte fokus på med Go' Stil-kampagnen. Tidligere i år kom EU-kommissionen efter et langvarigt pres fra Amnesty og mange andre så endelig med et forslag til EU-lovgivning, der skal forbedre den etiske selvjustits blandt virksomheder og investorer. Skandalerne om danske virksomheders negative påvirkning af menneskerettighederne i deres værdikæde har hobet sig op i de senere år. Blandt de mest grelle eksempler kan nævnes sagerne om DanBunkering, som leverede brændstof til russiske fly, som bombede civile i Syrien, samt IT-firmaet Systematic, som kreativt omgik det danske forbud mod at sælge militært udstyr til de Forenede Arabiske Emirater, som deltog i ulovlige krigshandlinger i Yemen. I onsdags afholdt vi sammen en stor konference om det nye EU-forslag om lovpligtig due diligence med deltagelse fra eksperter, store virksomheder, brancheforeninger, embedsværk og med indlæg fra udenrigsminister Jeppe Kofod og EU-kommissær Didier Reynders. At få vedtaget EU-loven vil utvivlsomt blive en lang og sej proces, og vi vil skulle kæmpe hårdt sammen vores allierede imod de stemmer og interesser, som ikke vil have lovgivning på området.

For at opnå succes i vores arbejde har vi brug for den øgede legitimitet og gennemslagskraft, som et Amnesty i vækst og udvikling kan give. Vi har brug for flere af jer, som vil bruge en forårsweekend i slutningen af april, på et Amnesty-landsmøde i Nyborg, men også flere youth'ere, som være med til at mobilisere og engagere ungdommen. Vi har også brug for flere mennesker, fonde og andre samarbejdspartnere, som ønsker at støtte vores arbejde økonomisk. Som vores kasserer Kristoffer vil gennemgå om lidt, er vi heldigvis godt på vej, og med Vibe har vi også fået en ny stærk generalsekretær med et stort netværk.

Det har været et meget travlt år for bestyrelsen, hvor netop rekrutteringen af en ny generalsekretær har fyldt meget, og vi har taget det som vores fremmeste opgave, at finde den rigtige til posten. I ansættelsesprocessen lagde vi vægt på, at den nye generalsekretær havde de rette kompetencer og ledererfaring til at lykkes i rollen. Jeg gerne benytte denne lejlighed til at sige velkommen til Vibe på vegne af alle medlemmer af dansk afdeling. Vi er i bestyrelsen fuldstændig sikre på, at vi har fundet den rette til at stå i spidsen for dansk afdeling.

“Sammen skaber vi en mere retfærdig verden” er titlen på de strategiske pejlemærker for dansk afdeling frem til 2030, som bestyrelsen har udviklet sammen med sekretariatet og vedtog i oktober, og som er udsendt sammen med landsmødematerialerne. Disse pejlemærker skal gerne være med til at vise vej i den fortsatte udvikling af dansk afdeling, og sætter ord på nogle af de ambitioner og indsætter, som vi er nødt til at prioritere, hvis vi skal kunne bygge en stærkere menneskerettighedsbevægelse. Vi vil gerne anerkendes for at være troværdige, passionerede og globale, som er nogle af de vigtigste kendetegn ved netop Amnesty.

At Amnesty International har et globalt perspektiv, er vigtigt at fastholde og udbygge, da menneskerettighederne jo ofte er under et særligt pres i de dele af verden, hvor demokratiet og velstand ikke er på samme niveau som her hos os. Selvom vi her i Europa lige nu er særligt optaget af situationen i Ukraine, så foregår der væbnede konflikter mange andre steder i verden, som Amnesty også har fokus på. I det vestlige Tigray i Etiopien har Amnesty for nyligt bedt om indsættelse af fredsbevarende styrker fra den Afrikanske Union for at standse de mange angreb på civile, som vi netop har dokumenteret i en omfattende rapport. For at kunne blive anerkendte for at være troværdige, passionerede og globale, så må vi bruge vores ressourcer effektivt, blive endnu bedre til at samarbejde internt og eksternt og hele tiden have øje for at tilbyde relevante handlemuligheder for aktive og allierede.

Alle os, der er samlet i den her sal i dag, har en dyb passion for at gøre vores personlige bidrag til at sikre, at alle mennesker uanset baggrund får mulighed for et liv i frihed og uden diskrimination. Den passion smitter, og når vi tager hjem fra Nyborg i morgen, håber jeg, at vi har fået tanket godt op med inspiration og gejst til at fortsætte og uddybe vores engagement og kæmpe videre for de mennesker, hvis rettigheder knægtes – uanset om det foregår i Ukraine, Danmark eller uden for Europa.

På vegne af hele bestyrelsen vil jeg gerne ønske jer et rigtig godt landsmøde.

Tak for opmærksomheden.

4. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer, fremlagde bestyrelsens økonomiske beretning samt orienterede om bestyrelsens budget for 2021.

Kære Landsmøde. Som kasserer i dansk afdeling vil jeg nu præsentere foreningens regnskab for 2021 samt budgettet for i år.

På de kommende slides vil jeg først gennemgå bestyrelsens økonomiske ambitioner for det forgangne år. Dernæst præsenterer jeg indtægter og udgifter for 2021 og det samlede resultat. Så vil jeg kort fortælle, hvad bestyrelsen har lært af året der gik og hvordan det kan ses i budgettet for 2022.

Bestyrelsens ambitioner for 2021

I de smukke omgivelser, vi sidder i nu og med det liv, den hverdag og de friheder, vi nyder godt af, kan det være svært at tænke sig tilbage til et 2021, som stadig over flere omgange var præget af uforudsigelighed og begrænsninger som følge af corona-pandemien. Bestyrelsen var allerede tynget af erfaringer fra 2020, og lagde således et konservativt budget, hvis resultat på bundlinjen er realiseret. Mere herom senere. Den generelle økonomiske strategi i dansk afdeling er at have en sammensat portefølje af indtægter, som gør det muligt at »skruer op og ned for blusset« på de forskellige indtægtskilder, afhængig af hvad der viser sig at have potentiale i et givent år. Vi er så privilegerede at have et fundament af medlemmer, som støtter os årligt. Dette fundament skal selvfølgelig løbende vedligeholdes, men det giver os også den økonomiske sikkerhed til at tænke nyt og løbende afsøge nye måder at hente midler til gavn for menneskerettighederne.

Bestyrelsens økonomiske hovedprioritet i 2021 har været på kort sigt at genskabe bæredygtigheden i vores budget og på lang sigt at fortsætte diversificeringen i vores indtægter. Vi traf i 2020 en principiel beslutning om at udbygge vores samarbejde med institutionelle donorer som eksempelvis fonde på en måde, der ikke sætter vores uafhængighed eller troværdighed over styr. Den har vi forfulgt yderligere i 2021.

Kortsigtet: Fokus på bæredygtig økonomi i et post-corona-landskab.

Langsigtet: Udbygge og forny vores indtægtskilder til bl.a. i større omfang at modtage indtægter fra strategiske og professionelle samarbejdspartnere uden at sætte vores uafhængighed og troværdighed over styr.

Hovedprioritet: At forberede dansk afdeling på en fremtid med mindre gunstige betingelser for nyskabende måder at rejse indtægter på.

Samlet resultatopgørelse 2021

Resultatet for 2021 er opnået under fortsat indflydelse af corona-krisen, som satte visse rammer for hvilke indtægtskilder, vi kunne forfølge. I højre talkolonne kan I se, hvordan vi forventede, at indtægter og udgifter udviklede sig og i venstre kolonne kan I se, hvad der faktisk blev resultatet.

Som det fremgår af sliden, endte vores indtægter med at blive højere end budgetteret. Det skyldes dels, at vores budget var konservativt lagt og at vi således endte med at få nogle indtægter, som vi ikke havde regnet med at få allerede i 2021. Det skyldes imidlertid også, at vores arbejde med at udbygge indtægter fra øremærkede midler i samarbejde med fonde og andre institutionelle donorer har båret frugt. Samtidig har vi valgt at bruge flere midler på fundraising end oprindeligt budgetteret, når vi har oplevet, at bestemte indtægtskilder har vist sig profitable.

Samlet set finder bestyrelsen resultatet tilfredsstillende dels fordi, det lever op til det budgetterede men i lige så høj grad fordi det efter vores opfattelse lægger fundamentet for fremtidige indtægter. Det fundament består dels af nye indtægtskilder som fonde og andre institutionelle donorer og dels fra, at vi har formået at målrette hvervningen af nye medlemmer i en grad, så vi møder folk, som bliver længere og støtter med mere. Det kommer jeg mere ind på senere.

Årets resultat lægges til vores eksisterende reserve, som ved udgangen af 2021 udgjorde mere end 24 mio. kr.

Vi kan således konstatere, at selv efter to år med økonomisk krisetilstand i Danmark, er det lykkedes Amnesty i Danmark at udbygge vores reserver. Tak for støtten og tak for den gode indsats fra sekretariatet! Det kan vi godt være både stolte af, og glade for, på vegne af menneskerettighederne.

Mio. kr.	Regnskab	Budget
Indtægter	79,8	74,9
Udgifter	60,7	56,2
Bidrag til int. arbejde	18,7	18,3
Resultat	0,4	0,4

Årets overskud lægges til egenkapitalen, som herefter udgør 24,3 mio. kr.

Resultatopgørelse 2021 – indtægter

På denne slide kan I se, hvordan de samlede indtægter på knap 80 mio. kr. fordeler sig. Flere detaljer findes i den skriftlige beretning. Vi forudså allerede i 2020, at vi ikke ville kunne opretholde det usædvanligt høje niveau af testamentariske indtægter i 2021. Heldigvis er det lykkedes os at kompensere herfor dels ved at budgettere konservativt på udgiftssiden og dels ved at satse offensivt på at udbygge vores indtægter fra institutionelle donorer som fonde og lignende.

Endelig har vi formået at fastholde et højt niveau af indtægter fra medlemskontingenter og bidrag. Det er vigtigt, fordi det er fundamentet for vores uafhængig og vores evne til at eksperimentere med nye og mere risikable indtægtskilder.

Indtægter og finansielle poster (mio. kr.)	2021	2020
Kontingenter og bidrag	65,5	65,2

Testamentariske gaver	3,1	13,1
Øremærkede midler (fonde m.v.)	8,9	3,9
Øvrige indtægter	2,2	0,2
Samlede indtægter	79,8	82,4

Resultatopgørelse 2021 – udgifter

På denne slide kan I se hovedtallene for vores udgifter i 2021. Sammenlignet med året før, vil man se, at udgiftsniveauet relateret til menneskerettighedsmålene 1 - 3 har kunnet fastholdes om end med en ændret forskydning hvilket tilsvarende gælder udgifterne til mobilisering og kampagner. Den egentlige forskydning sammenlignet med det foregående år er, at vi har investeret mere i fundraising, hvilket har medført et større fradrag i bidraget til det internationale menneskerettighedsarbejde.

Hensigten hermed har været at udbygge fundamentet for vores fremtidige indtægtskilder og bestyrelsen har truffet beslutningen herom med den klare hensigt, at investeringerne over en årrække skal give det fornødne afkast og den fornødne omstilling i organisationen, der gør det muligt for os i de kommende år at yde endnu flere bidrag til det internationale arbejde.

Udgifter (mio. kr.)	2021	2020
1. Beskytte mennesker på flugt	1,8	2,9
2. Forsvare ytrings- og forsamlingsfrihed	2,4	3,9
3. Sikre kvinder og LGBTI mod overgreb og diskrimination	8,8	4,5
4.1. Opnå øget indflydelse	2,4	2,5
4.2. Stærkere opbakning	4,1	5,3
4.3. Større mobilisering	10,6	10,2
4.4. Flere medlemmer og øget økonomisk støtte	31,0	29,4
Internationale bidrag	18,7	21,8
Ledelse og governance	0,8	0,7
Refusioner mv.	-1,3	-1,5
Samlede udgifter	79,4	79,7

Balance pr. 31. december 2021

Denne slide viser udviklingen i vores tilgodehavender og vores gældsforpligtelser. Det væsentlige at hæfte sig ved her er, at foreningens egenkapital i 2021 er øget yderligere med en halv mio. kr., som udgjorde overskuddet i 2021.

Hovedbestyrelsen finder, at disse reserver er et meget vigtigt fundament for en fortsat fremtidssikring af organisationens indtægtsgrundlag, og vi forventer i løbet af 2022 at kunne omsætte denne gunstige position i offensive investeringer i at udbygge vores indtægtsgrundlag yderligere.

T. kr.	2021	2020
Immaterielle anlægsaktiver	5.047	5.697
Materielle anlægsaktiver	480	500
Finansielle anlægsaktiver	12.987	13.275
Omsætningsaktiver	12.318	12.260
Aktiver	30.832	31.932
Egenkapital	24.300	23.907

Kortfristet gæld	4.174	5.187
Langfristet gæld	2.358	2.837
Passiver	30.832	31.932

Resultatet blev som forventet

Resultatet for 2021 blev som forventet: Reserven blev øget med 400.000 kr.

Vi nåede imidlertid ikke frem til resultatet helt på den måde, som vi oprindeligt havde forudsat. Visse indtægter blev større end forventet og visse udgifter blev mindre end forventet.

På sliden har jeg skrevet "mere zig zag end snorlige". Det skal forstås i positiv forstand. Vi har aldrig været i vildrede om vores næste træk men derimod løbende taget bestik af, hvordan omverdenen udviklede sig med corona og nye indtægter. Og så snart vi fik ny viden om hvad der virkede og hvad vi kunne, så sadlede vi om for at nå det planlagte resultat. Og det gjorde vi.

- Ja, men kursen derhen har været mere "zigzag" end "snorlige"
- Tabt på gynger og vundet på karruseller
- Bl.a. færre udgifter til aktiviteter som følge af corona
- Konsolidering i medlemstal og gode takter i nye tiltag til hvervning og fundraising

Læren fra 2021 og prioriteter i 2022

Bestyrelsens økonomiske læring fra 2021 er navnlig, at vores alsidige tilgang til fundraising-indtægter har vist sit værd og gjort det muligt for os at stå igennem en krise af samfundsmæssigt omfang.

Satsningen på en mere målrettet medlems-hvervning via door-to-door-metoden og en øget andel af indtægter som øremærkede midler fra fonds-donationer har båret frugt og kan forventes at bidrage til yderligere vækst til gavn for menneskerettighederne i de kommende år.

I 2023 træder der nye regler i kraft for, hvordan bidraget til det internationale arbejde beregnes. Det betyder blandt andet, at der sættes loft over hvor mange udgifter til fundraising-investeringer, man kan fratække i beregningen af bidraget.

Bestyrelsen finder de nye regler nødvendige, men kan også se, at det betyder, at vores hidtidige vilje til at være opfindsomme og afprøve nye indtægtskilder fremover vil være mere risikabel, fordi den i højere grad kommer til at ske for egen regning.

Det sidste, der er værd at bemærke er, at inflationen i samfundet stiger bl.a. som følge af energikrisen og krigen i Ukraine. Det betyder potentielt, at Amnestys omkostninger vil stige lige som priserne i samfundet generelt gør det. Det er en udvikling, vi skal holde godt øje med og finde på en måde at håndtere. Det kan være svært at forklare folk, at prisen for et mere retfærdigt samfund er steget med 5 pct. sammenlignet med producenter af mere håndgribelige ydelser, som kan henvise til stigende råvarepriser og lignende.

- Stor robusthed i en alsidig fundraisingstrategi
- Rettidig omhu i budgetopfølgning og økonomistyring
- Satsning på fonde udviser stigende afkast
- Behov for at gå stærkt ind i 2023, hvor det nye loft over fradrag for fundraising-udgifter træder i kraft
- Global inflation er en potentiel risikofaktor i 2022

Det er også vigtigt igen at pointere, vigtigheden af at have det her sammensatte indtægtsgrundlag som man kan skrue op og ned for blusset af, og i virkeligheden også aktivere når der opstår nye områder, hvor Amnesty har brug for at reagere og handle på kort tid. Så skal vi også på fundraising-siden være i stand til at finde ud af hvordan vi tilvejebringe de fornødne midler til uforudset situation, og der er

ikke noget der demonstrerer det bedre, på en tragisk baggrund, krigen i Ukraine, som jo ikke var noget vi havde ind budgetteret udgifter til, der er det lykkes os i 2022 at rejse midler på 10 millioner kroner, som har kunne gå til arbejdet med research. Og i forbindelse med krænkelserne af menneskerettighederne der er blevet begået i Ukraine. Det er et sted mellem en tredjedel og halvdelen af de samlede midler som Amnesty den internationale bevægelse har kunne rejse til arbejdet med Ukraine. Så det er et godt eksempel på hvordan det er nyttigt for os at have evner til at rejse midler via forskellige kanaler, som vi så kan aktivere lidt fleksibelt, uagtet hvad budgettet måtte have tilsagt.

Budget 2022

Til sidst skal vi lige kigge på hovedtallene for 2022-budgettet. De er jo så, apropos Ukraine, allerede en smule bedagede. De ser sådan ud:

I højre kolonne ser I hovedtallene i budgettet og i venstre kolonne kan I se hvilke tal vi faktisk realiserede i 2021.

Mio. kr.	Realiseret 2021	Budget 2022
Indtægter	79,8	81,0
Omkostninger	60,7	62,7
Resultat før internationale bidrag	19,1	18,3
Bidrag til det internationale arbejde	18,7	18,2
Resultat	0,4	0,1

Som I kan se, budgetterer vi med et balanceret budget i 2022, hvor resultatet stort set går i 0. Det er i virkeligheden det bedste for Amnesty, tænker vi, hvis resultatet går i 0, for det betyder at vi formår at omsætte, de midler og de indtægter vi får ind, til gavn for menneskerettighederne. Det er ikke meningen at vi skal være en stor pengetank der puger på midler. Vi eksisterer kun, og vores midler eksisterer kun, for at gavne menneskerettighederne. Selvfølgelig skal vi have nogle fornødne reserver til at polstre og sikre at vi ikke går nedenunder og hjem hvis der opstår et eller andet, men det enkelte år til det næste, er det ikke tanken at vi skal gå efter meget store overskud. Det er en diskussion vi løbende har i bestyrelsen og med FØU, hvad der er et rimeligt niveau af polstring, og hvordan vi formår at få omsat de midler vi får hurtigst muligt, til gavn for menneskerettighederne.

Budgettet forudser svagt stigende indtægter som følge af det forarbejde og de investeringer, der er foretaget i 2021 i forhold til mere målrettet medlemshvervning og øget satsning på indtægter via øremærkede midler fra institutionelle donorer som fonde og lignende.

Vi forventer også i 2022 at øge investeringerne i fundraising for at sikre, at vi bringer en organisation med et fremtidssikret indtægtsgrundlag ind i 2023, hvor de nye regler for fundraising-fradrag som bekendt træder i kraft.

Fundraising og økonomiudvalget

Vi har naturligvis i forbindelse med udarbejdelsen af budgettet været i en løbende dialog med Fundraising- og Økonomiudvalget, som er sparringspartner og vagthund over for bestyrelsen i økonomiske spørgsmål. Jeg har på denne slide gengivet væsentlige dele af udvalgets udtalelse om regnskabet for 2022. Udtalelsen kan beskues i sin helhed i landsmødematerialet.

Medlemmerne af Fundraising- og Økonomiudvalget er Farah Sabouri, Claus Høxbro, Vivi Basballe, Carsten Fenger, Ib Ketelsen og Marlene Svanberg. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at takke dem for værdifuld og kritisk rådgivning og sparring gennem det forgangne år.

"[...]

Årets resultat

Det realiserede overskud på 0,4 mio. kr. svarer til det budgetterede.

Fastholdelsen af det økonomiske resultat skyldes mange forskellige faktorer. Covid 19-pandemien har fortsat påvirket aktiviteterne, hvilket bl.a. har medført en nødvendig omlægning af strategien for medlemshvervning med dertil hørende udgifter. Sammensætningen af

indtægterne er ændret en del bl.a. som følge af en fremgang i omfanget af engangsdonationer og af midler fra længerevarende samarbejder med en række fonde.

Regnskabets frie reserver overstiger stadig minimumskravet til reservens størrelse.

Økonomistyring og fremtid

Covid-19 pandemien har også i 2021 påvirket såvel medlemstallet som mulighederne for at gennemføre aktiviteter. Begge dele har krævet justeringer i forhold til tilgangen til aktiviteter. Der er på den baggrund løbende justeret og truffet langsigtede beslutninger, der med indsigt i eksempelvis viden om fastholdelse og engagement af medlemmer ruste dansk afdeling til de kommende år. Der er løbende sket en økonomistyring, der har taget højde for udviklingen og tilpasset økonomien derefter. Bestyrelsen har endvidere truffet en række strategiske valg for de kommende år baseret på den indsigt, som er opnået under pandemien. Dansk afdelings økonomistyring har i 2021 formået trods ændringer i både indtægter og udgifter at fastholde resultatet."

5. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER

Claus Høxbro takkede for beretningerne og åbnede for debat om beretningerne.

Lise Brüel, Kalundborg: Kristoffer, du havde flere slides, hvor der stod et resultat, en slags slutlinje og så stod der 0,4 og 0,1 og 0,4 endnu en gang. Kan du ikke meget kort, for jeg forstår det ikke, fortælle mig, hvad det tal betyder?

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer: Det vil jeg selvfølgelig gerne. Det er i virkeligheden min fornemmeste opgave. Det jeg har præsenteret er, at vi, som forening gik ud af 2021 med et resultat på bundlinjen, der gjorde, at vi havde 400.000 kr. mere i hånden så at sige, end da vi gik ind i det. Det er beløbet, vi havde til overs, når vi gjorde alle vores udgifter op på den ene side og indtægterne op på den anden side. Så endte vi med at have 400.000 kr. ekstra, som vi ikke havde brugt i 2021. Og når der står 0,4, er det fordi vi bruger millioner i stedet for kroner og ører, og det er simpelthen fordi der er så mange nuller ellers. Så bliver det lidt trist at kigge på sliden.

Lise Brüel, Kalundborg: En rigtig god idé, Kristoffer, til næste gang – skriv det lige øverst ellers nederst, så man ved det.

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer: Det er noteret, det vil jeg gøre. Tusind tak og beklager den lange indflyvning.

Claus Høxbro, dirigent, supplerer med: Det var vist talforståelsen det handlende om. 0,1 svarer til 100.000 kr. 0,4 svarer til 400.000 kr. Og det vil sige, at resultatet på 0,4 svarer i budgettet til 400.000 kr.

Hans Hüttel, Nørresundby: Allerførst, vil jeg bare spontant sige, at det er vældig dejligt at være her igen. Det er alt for længe siden. Tak for de knastørre slides, de var vældig gode, og de to knastørre beretninger var også vældig gode. Det jeg vil spørge om, ved jeg ikke hvor skal lande henne? Det er dels et økonomispørgsmål, men så alligevel ikke. Der er jo denne Door2Door, som er en vældig god og interessant nyskabelse. Jeg spekulerer som aktivist på, om det kan bruges som ny aktivisme? Vi har jo tidligere talt om, hvordan fundraising og aktivisme kan og skal hænge sammen. Det var mit spørgsmål.

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer: Jeg vil gerne give en indledende refleksion på det. Det er jo en spændende tanke. Det er ikke noget, vi indtil nu har haft lejlighed for at drøfte i bestyrelsen, at mobilisere ressourcer fra aktivister til at gå rundt lokalt og ringe på og sådan. Jeg tænker umiddelbart, at tanken ligger i ånden med hvad der tilsigtes for reglerne på området – at det er lokale foreninger, der kan gå rundt i deres nabolag og opfordrer folk til at blive medlemmer af deres forening og samle støtte ind. Så jeg tænker, at det er en idé vi gerne vil prøve at høre nærmere om fra sekretariatet i forhold til det operationelle, fordi der jo ligger jo også en opgave i at kvalitetssikre, og klæde folk på til at gå ud og uddanne folk og sikre at det er det rigtige der bliver gjort og på de rigtige tidspunkter. Der kan være nogle udfordringer i det. Men jeg synes det er en god idé, som vi bør tage med og drøfte yderligere.

Vibe Klarup, generalsekretær: Jeg vil bare først og fremmest konstatere, at det er dejligt, at Door2Door har vist sig at være en god og kvalificeret måde at komme i dialog med nye medlemmer på. Lige nu følger vi bare med i, hvordan det udvikler sig. Så synes jeg det er et spændende forslag at kigge på, hvad det ellers kan bruges til. Så tak for det.

Pernille Jensen, Broager: Jeg har bare et spørgsmål. Er vi som NGO beskyttet imod at skulle betale negative renter over 100.000 kr.?

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer: Kort svar, nej.

Pernille Jensen, Broager: Pokkers!

Merete Meincke, Roskilde: Jeg synes jo, at 24,3 millioner – tror jeg – i egenkapital er mange penge. Du sagde selv, at det ikke handler om at pure penge sammen, men hvis man nu gerne vil gå ind i en eller anden sag, for der var et eller andet beløb på 1,8 millioner, hvor det undrer mig, at det ikke var større. Så tænker jeg, om det forhindrer nogle aktiviteter, at man vil beholde egenkapitalen? Og kunne man forestille sig, at den gik langt ned, hvis der var noget, man virkelig synes der var vigtigt? Tak.

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer: Tak for spørgsmålet. Det er et spørgsmål, der nærmest rammer ned i kernen af det, vi som bestyrelse drøfter og overvejer – hvad er det rimelige niveau for vores reserver på den ene side, og for vores menneskeretlige aktiviteter på den anden side? Der ligger nogle rammer for, hvordan man definerer, hvor stor en reserve man skal have for at sikre, at man opfører sig ansvarligt og sikrer, at man har penge til lønninger osv. Og de rammer fastsætter et bundniveau, og det tager bestyrelsen bestik af og spørger om vi skal have noget oveni, som vi sætter til side med henblik på for eksempel at kunne håndtere en strategisk investering vi vil foretage. Det kunne være at opbygge en ny hjemmeside, nye kampagner eller nye kapabiliteter – som opdatering af nye IT-systemer, eller hvad man nu kunne forestille sig. Så reserven er et resultat af, dels hvad vi skal sætte til side, og dels hvad vi ønsker at have mulighed for at spare op til. Det er også vigtigt at hæfte sig ved, at det at have et relativt fornuftigt niveau af reserver også gør det muligt for os at eksperimentere med nye indtægtskilder i højere grad, end hvis vi havde bagdelen i vandet. Men jeg vil tage dit spørgsmål til efterretning og så kan det måske være relevant i arbejdsgruppen at vende tilbage til, hvordan den reserve bliver beregnet og hvor vi er henne i forhold til det. Så vil jeg til næste år forsøge at lave en slide, der udfolder det nærmere. Bestyrelsens vurdering er nu, at det er et rimeligt niveau af reserver, fordi vi ikke 1000 % ved hvad fremtiden vil bringe, men også at vi er en afdeling af en anseelig størrelse, der har nogle forpligtelser for både medarbejdere og samarbejdspartnere i forhold til at kunne agere økonomisk.

Merete Meincke, Roskilde: Du svarer bare ikke helt på, om det forhindrer jer i at lave nogle aktiviteter (resten af kommentaren er uklar)

Vibe Klarup, generalsekretær: Dybest set har vi jo ikke uanede midler, så selvfølgelig er der begrænsninger på, hvad vi kan. Det er jo også derfor, at vi er så optagede af at fundraise, så vi hele tiden kan blive ved med at udvikle vores arbejde. For selvfølgelig er der en grænse, og der er ting vi siger nej til når der ikke er flere penge i budgettet. Vi skal også sikre, at der er en robusthed i vores organisation, så vi ikke pludselig vælter.

Claus Høxbro, dirigent: Jeg har indimellem flere kasketter, og det har jeg også her, da jeg også er formand for fundraising- og økonomiudvalget (FØU). Man skal lige tage med i betragtning, at seks millioner af de 24 er låste til lægeligt formål eller lægeligt arbejde. Det vil sige, at dem kan man ikke bruge til andet end noget, som har noget med lægegruppen at gøre. Så er vi nede på 18 millioner, som stadig er rigtig mange penge, men hvor vi så stadigvæk har nogle forpligtelser og skal sørge for, at kommer der en nedgang i vores økonomi så er vi robuste. Så FØU er ret optaget af, at der er balance i hvert årsregnskabs indtægter og udgifter. Hvis man vælger at bruge nogle penge, at investere nogle penge, så gør man det ganske målrettet, og sådan så man ikke hvert år derefter har flere udgifter end forventede indtægter. Så der sidder nogle og træder lidt på bremsen. Det er superfint, at vi har nogle ideer, og vi skal realisere de mål vi har, men vi skal gøre det på en sådan måde, at vi har en organisation også i rigtig, rigtig mange år fremefter. Så det lyder af mange penge, og det er det også, men hvert års indtægter og udgifter skal helst passe sammen. Det håber jeg gav en form for afklaring på, at der er nogle der trækker lidt den anden vej en gang imellem af forsigtighedsmæssige grunde. Men det gør så også, at vi er robuste for de kriser vi ellers måtte møde i vores økonomi.

Niels Andersen, Kirke Såby: I regnskabet står der noget om internationalt arbejde. Kan I redegøre for det? Som jeg kunne se det, ser beløbet lidt konstant ud, men jeg har ikke historikken. Hvor forpligtet er man til at afholde de udgifter, i det omfang man gør?

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer: Tak for spørgsmålet. Det er måske mere et spørgsmål om menneskerettigheder, end det er et spørgsmål om penge eller økonomi. Dansk afdeling bidrager på flere måder til det internationale menneskerettighedsarbejde. Den ene måde er, som du slår ned på, vores bidrag til det internationale arbejde – jeg husker det som 15 millioner i 2021. De midler er et slags rammer, der går til det menneskerettighedsarbejde det internationale sekretariat i første række varetager, men som i et vist omfang bliver uddelt til forskellige afdelinger – typisk afdelinger i det diplomatiske syd, som har brug for et driftstilskud. Midlerne bliver blandt andet anvendt på research, som oftest foregår i regi af det internationale sekretariat. Men det går også til kampagneaktiviteter osv. i andre afdelinger, der ikke i samme omfang som os er bæredygtige. Det er meget kort fortalt hvad de midler går til. I tillæg til det, er vi i stigende grad begyndt at indhente støtte fra institutionelle donorer – fonde og lignende, hvor vi går ind i et direkte samarbejde med afdeling i det globale syd, for eksempel Amnesty Peru. Der har vi formået at rejse en del millioner til en række projekter, der handler om at uddanne skolebørn i deres rettigheder. De midler skal lægges oveni de 15 millioner, da de indgår i vores generelle indtægter og udgifter. Fordi de er øremærkede, indgår de ikke i den beregning der er af bidrag. Og den sidste del af dit spørgsmål, der går på, hvor forpligtede vi er til at betale på den ene eller anden måde. Der er nogle ret fastsatte regler for hvordan det internationale bidrag beregnes, så det kan vi ikke rigtig lave om på. Eller jo, det drøftes jo løbende hvordan de skal være skruet sammen, men de er ret faste. Det vi kan gøre derudover, er at rejse øremærkede midler til specifikke indsatser i samarbejde med andre afdelinger i det globale syd. Der må vi konstatere, at der er en stor udvikling og vækst i de midler vi formår at rejse med de afdelinger. Det er et eksempel på hvordan vi som samlet bevægelse formår at binde trådene

sammen i en anden grad. Det synes jeg er spændende og meget tydeligt også, at der er et stort potentiale i forhold til, at der er fonde og institutionelle donorer i Danmark, der ønsker at bidrage til det. Jeg håber, at det nogenlunde gav et svar.

Claus Høxbro, dirigent: Jeg ved ikke, om jeg er den mest berettigede til at svare på det, men i mange år har Amnesty jo arbejde på tanken om "One Amnesty". At vi er en international bevægelse, hvor vi ikke er en dansk afdeling med vores økonomi og en international bevægelse med en anden økonomi, at vi er én bevægelse ud af en samlet økonomi. Den samlede økonomi vælger vi at fordel på en eller anden bestemt måde, og det gør vi så ved at anvende nogle bidragsregler. Men det arbejder for de menneskerettigheder, som vi alle sammen arbejder for. Det er en måde at realisere den samlede plan på. Vi må ikke se det som et skattesystem, so nogen kommer og opkræver hos os. Det er et spørgsmål om hvordan vi bruger de ressourcer, vi kan skrabe sammen til at arbejde mest effektivt for menneskerettighederne globalt. Derfor er der penge, der skal fordeles på den måde. Ellers kan vi ikke arbejde.

Jørgen Stubgaard, Hjørring: Et konkret spørgsmål. Hvor mange medlemmer er vi egentlig og er der en opadgående, nedadgående eller stabil tendens? Vi har tidligere haft gæster fra vores nabolande, de kommer forhåbentlig igen næste år. Hvordan ser det ud i sammenligning med vores nabolande med hensyn til medlemstal? Tak.

Kristoffer Nilaus Olsen, kasserer: Hvis det er okay, så tager jeg lige denne kort. Tak for spørgsmålet. 75.000 medlemmer, hvilket er et lille fald i sammenligning med de forgangne år, hvor tallet var 77.000. Men det er ikke et reelt fald. Det er fordi vi er blevet bedre til at opgøre tallet. Vi har fået et nyt medlemssystem, der gør det muligt at finde ud af i bedre grad en før, hvem der ikke har betalt. Det er en lidt teknisk ting, som sekretariatet måske skal hjælpe mig med at forklare. Medlemsniveauet har ligget ret fast de sidste fire-fem år på omkring 75-77.000. Kigger man på det i et historisk perspektiv, så har vi været oppe på 100.000 godt og vel for lidt under ti år siden. Men går man tilbage til 2004 for eksempel var vi væsentligt færre. 40-50.000 medlemmer. Så vi befinder os i et ret højt leje i et langt, historisk perspektiv. Men det er rigtigt, at tendensen har været vigende i de sidste fem, ti år sammenlignet med de 100.000. Det er en bevidst beslutning, vi har truffet i bestyrelsen. Vi er rigtig glade for medlemmer, og vi vil gerne have så mange som muligt. Men vi er også meget bevidste om, at det er lidt ligesom et løg. Jo længere man kommer ud i løgringene, jo mere skal der kæmpes ude på gaden for at få folk med ind i butikken. Der er kernen af medlemmer, som vi er rigtig glade for, og se er der dem, der nærmest hvert år skal overbevises om at bibeholde deres medlemskab. Det bliver meget dyrt, og så synes vi at midlerne er bedre brugt på anden vis. Selvfølgelig er vi altid åbne for, at folk selv kan komme aktivt og tilmelde sig. Men mange af de ydre løgringe kæmper vi rigtig hårdt for, så bestyrelsen har vurderet at størrelsesordenen på 75.000 er et rimeligt niveau, en god blanding af at være en solid bevægelse, der bliver taget alvorligt i Danmark, uden at skulle bruge for mange midler på de sidste lag.

Med hensyn til, hvordan det ser ud sammenlignet med de andre afdelinger, så er det vigtigt hele tiden at sammenligne sig for at finde ud af, om der er et uudnyttet potentiale, eller andre afdelinger, der gør et eller andet fornuftigt eller smart. Den grundopfattelse jeg har af os sammenlignet med andre er, at vi er cirka i top-10 i forhold til den andel af befolkningen vi mobiliserer. Der er desværre store lande, der ikke, historisk i hvert fald, har formået at mobilisere så stor en andel. Så vi formår at mobilisere godt, men ikke så godt som Færøerne. Det er den afdeling i bevægelsen, der har langt den største andel af befolkningen mobiliseret. Færøernes konkrete tal kan jeg dog ikke lige på stående fod. Men der kan man blandt andet se mod, for at lade sig inspirere.

Andreas Gregersen, Aalborg: Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt mere om de her fonde og andre institutionelle donorer som vi nu søger penge hos. Er det mest danske eller internationale fonde og særligt, hvad er det for nogle fonde vi ikke vil associeres med? Det kan jo hurtigt blive lidt uklart, så er der nogle retningslinjer for det?

Kristoffer Nilaus Olsen, kasserer: Tak for spørgsmålet. Det er nogle virkelig gode spørgsmål I kommer med. I forhold til hvilke fonde det skal være, og om det skal være danske eller udenlandske har vi som udgangspunkt ikke nogen præferencer for. Det, der er vigtigt for os er, at det er nogen der er villige til at finansiere indsatser vi allerede har besluttet at vi vil styrke. Det skal være i den rækkefølge. Det vigtige er, at strategien kommer først. Så screener man landskabet og finder ud af, hvem der kunne være relevante at rette henvendelse til. Der sidder nogle på sekretariatet, som er eksperter i det her, og det kan være, at jeg går dem lidt i bedene, ved at sige de her ting. Typisk vil man udvikle en samarbejdsrelation over tid. De skal lære en at kende, og så får man et lille beløb først. Der vil være en vis afhængighed og et mønster i hvilke fonde man samarbejder med. Det mønster, der har tegnet sig indtil videre er, at det i første række er danske fonde der bidrager til vores arbejde. I forhold til den etiske screening af fonde, så vil vi selvfølgelig ikke tage imod penge fra hvem som helst. Det er en del af vores generelle arbejde for samfundsansvar, at vi ikke vil associeres med folk med suspekte dagsordener. Hvilke konkrete kriterier der indgår i screeningen, er nærmere en sekretariatsopgave at redegøre for. Vi, som bestyrelse, møder jo resultat af en screening, og i det omfang, at sekretariatet er i tvivl om hvem man kan samarbejde med, skal vi vurdere om der skal lægges mest vægt på det ene eller det andet. Det er jo typisk når noget er uforeneligt med Amnestys virke; at samarbejde med nogen når midlerne stammer fra eksempel

menneskerettighedskrænkende våbenproduktion eller skatteunddragelse. Altså når noget indebærer en reputational risk for Amnesty, eller kan stille vores uafhængighed i tvivl.

Claus Høxbro afsluttede debatten og gjorde salen opmærksom på, at det er muligt at stille spørgsmål efter arbejdsgruppens oplæg om vedtægtsændringer, samt om søndagen under punktet eventuelt. Han konkluderede derudover, at der ikke havde været kritiske bemærkninger til selve årsberetningerne.

Årsberetningerne blev taget til efterretning, og regnskabet blev godkendt.

6. KANDIDATER TIL BESTYRELSEN

Claus Høxbro gennemgik proceduren for valg og præsentation af bestyrelseskandidater, og konkluderede, at ingen øvrige på nuværende tidspunkt har meldt sit kandidatur. Meldes et kandidatur i løbet af dagen, ville vedkommende få tre minutter under middagen til at præsentere sig selv for landsmødet.

Kandidater på valg:

- Amalie Hallberg
- Solveig Nisbeth Henriksen (genopstillede)
- Kristoffer Nilas Olsen (genopstillede)
- Erika Akariguame Armengol Sloth

Amalie Halberg

Hej. Mit navn er Amalie og jeg stiller op til bestyrelsen i år. Jeg har været en del af Amnesty siden 2017, hvor jeg startede som youth'er og har sidenhen været lidt af en blæksprutte indenfor organisationen. Jeg tror snart ikke, at der er noget Amnesty-arbejde, jeg ikke har prøvet af endnu. Jeg elsker aktivisme, og jeg er virkelig, virkelig glad for, og stolt af, at være en del af en organisation, hvor der er plads til diversitet og plads til at udvikle sig. Det er også derfor, jeg synes det er vigtigt at have en bestyrelse der repræsenterer hele organisationen, der afspejler hvem vi er som sektion, og hvor vi gerne vil hen. Vi skal gøre plads til, at alle kan komme på talerstolen. Vi skal kunne fremme de talenter vi har internt i organisationen. Det er noget jeg rigtig gerne vil arbejde videre med, som en del af bestyrelsen. Hvis du spørger mig, hvorfor Amnesty er speciel, eller hvorfor jeg nu har brugt en fjerdedel af mit liv, med denne organisation i fokus, så handler det ikke kun om, at vi kæmper for menneskerettigheder på globalt plan. Det handler om, at vi er en organisation med et internt netværk af aktivister, der altid er klar til at støtte hinanden. For mig at se, er det aktivisterne der gør Amnesty til en organisation man har lyst til at være en del af. Det er de ildsjæle, der har lyst til at kæmpe for både egne og andres rettigheder. De mennesker, som arbejder med kampagner, underskriftsindsamlinger eller holder oplæg rundt omkring i landet. Det er dem, der gør Amnesty til noget særligt. Som bestyrelsesmedlem vil jeg gerne arbejde for, at der kommer flere unge højere op i organisationen, som får lov til at arbejde på et højere plan. Jeg vil også gerne være med at nære vores lokale engagement. For det er vigtigt, at vi er repræsenteret lokalt. Vi ser hele tiden vores aktivister forbløffe os. Som Aalborggruppen, der på kun en uge arrangerede en demonstration, da Rusland invaderede Ukraine. Det er det vores aktivister kan, og derfor er det også vigtigt, at vi nærer dem. En stor del af Amnesty, som Vibe pointerede tidligere, er også de unge. Derfor er det også vigtigt, at vi får et ungt medlem ind i bestyrelsen, så andre unge har noget at spejle sig i, og se frem i mod. Jeg startede i Amnesty, da jeg kun var 16 år gammel. Det er en meget stor organisation at starte i som 16-årig. Jeg manglede et forbillede. En, som jeg kunne se hen i mod, en, der havde været igennem den samme udviklingsproces som mig, og en, der var tæt på mig i alder. Så jeg håber – om jeg bliver valgt ind eller ej, at jeg kan være en inspiration for andre unge, der får lov at tage ordet, for jeg manglede selv en at snakke med, og afspejle mig i, og som tude tage ordet indtil jeg havde samlet erfaring og mod nok til selv at gøre det. Jeg har været virkelig heldig i min tid i Amnesty. Jeg har fået lov til at arbejde internationalt. Senest her til Regional Forum med Sara og Vibe. Jeg har fået lov til at arbejde med mange forskellige emner – om det er oplæg, internationalt eller på kampagneniveau. Så jeg håber at have samlet et skillset nu, der er klart til at være med i bestyrelsen. Mange tak.

Solveig Nisbeth Henriksen

Hej. Jeg har været helt paralyseret over at skulle holde den mundtlige beretning, så nu får i mig ret meget på glat is, da jeg har lagt mit fokus et andet sted. Jeg hedder Solveig og har siddet i bestyrelsen i to år. I mit civile virke arbejder jeg i Klima-, Energi- og

Forsyningsministeriets departement. I går aftes, da jeg havde lidt svært ved at falde i søvn tænkte jeg over, at det faktisk nu er ti år siden, at jeg var til mit første landsmøde. Det var jeg sammen med min gode veninde, Annette, vi gik i gymnasiet sammen og var medlemmer af Amnesty. Der var ikke nogen youth-gruppe, jeg tror det var før det kom rigtigt op at køre. Men vi ville bare helt vildt gerne være med. Efterfølgende har jeg tænker over, hvorfor? Jeg tror det er godt, når man er sådan nogle superaktivister som alle os her i lokalet er at stoppe op nogle gange tænke tilbage på, hvor kommer min motivation egentlig fra? Hvor er kernen? Det jeg tror, der var kernen for mig var, at menneskerettigheder er noget særligt – det som Vibe talte om, kan jeg godt huske, at menneskerettigheder er noget vi plejede at kunne blive enige om. Det er rigtig op ad bakke, at vi ikke længere kan blive enige om det. Men også Amnestys renomme i forhold til at være en troværdig og professionel organisation. De to år, jeg har fået lov til at være med i bestyrelsen, har været meget særlige. Der har været corona, vi har skulle finde en ny generalsekretær, en global strategi, der skulle lande. Så i virkeligheden har jeg haft meget lidt mulighed for at fokusere på det, jeg i sin tid sagde, da jeg stillede op, nemlig koblingen mellem det professionelle Amnesty og det aktivistiske Amnesty. Det er en kobling, der betyder meget for mig, da jeg har været koordinator for lægegruppen, som er nogle sindssygt seje aktivister, der også er læger og dokumenterer tortur på asylansøgere, som de kan bruge i deres asylansøgningsproces. Jeg synes den kobling er mega fed, og den synes jeg vi skal dyrke i det videre, nu hvor aktivisme skal længere op i bevægelsen. En anden ting jeg synes vi skal dyrke, er de gode youth'ere, som vi bare skal have frem i bussen. Lidt mere om mig, her på falderebet. Jeg kan sige, at jeg jo er et politisk dyr og djøf'er af værste slags, så jeg kan jo argumentere for alt – for og i mod. Men menneskerettighederne er noget særligt, og de ligger mig voldsomt meget på sinde. Tak for det.

Kristoffer Nilaus Olsen:

Tak for ordet. Min oplevelser er, at jeg har haft lejlighed til at tale rigeligt. Jeg vil forsøge at holde det kort, det er ikke sikkert at jeg lykkes, men nu må vi se. Til de af jer, der ikke kender mig eller lige er trådt ind ad døren, så hedder jeg Kristoffer Nilaus Olsen og er kasserer i Amnesty. Det har jeg i denne omgang været de sidste fire år. Men mit første møde, som aktivist, med Amnesty skete faktisk i sidste årtusinde. Så jeg har jo været med i bevægelsen i en del år. Jeg har oplevet Amnesty udvikle sig fra 1998, da jeg trådte ind ad døren til et møde i den daværende studentergruppe, hvor vi var – både Amnesty og jeg, som en ung ildsjæl, der havde en masse fokus på de enkelte sager og meget fra dag til dag-fokus. Det element har vi selvfølgelig stadigvæk, men den rejse vi har været på, har gjort, at vi er blevet meget større, vi er en større familie. Men vi har også fået et større blik for de lange linjer. Nu er vi blevet de voksne, der har ansvaret for husholdningen i familien, kunne man sige. Den rejse har jeg været med på og den er lidt modsvarende min egen rejse, som person og som Amnesty aktivist og nu, Amnesty papirusser, eller governance-person. Jeg kan mærke, at den kæphest, som jeg vedvarende bringer ind i arbejdet for Amnestys fremtid, er konsekvent prioritering. Der er jo desværre stadigvæk nok at tage fat i, og vores forståelse for menneskerettighederne bliver også bredere. Det gør altid ondt at vælge fra, men omvendt, hvis man vil have gennemslagskraft, skal man fokusere sin indsats for at gøre en forskel. Det er vi rigtig gode til i Amnesty Danmark. Det vil jeg gerne bidrage til at fortsætte. Der er mit fokus nok fortsat i de mere klassiske dyder, men med fuld respekt for, at menneskerettighederne er blevet bredere – særligt, når man kigger med globalt udsyn. Jeg er meget bevidst om, at når man har siddet her i mange år, så skal man også passe på, ikke at være den gammelkloge, som siger "det har vi prøvet før, det virker ikke". Den rolle skulle jeg helst ikke udfylde. I forhold til økonomien kan det dog være en fordel at sige, at det har vi prøvet før, og det virker ikke. Så der fylder jeg lidt plads, som det ser ud lige nu. Så er jeg blevet opfordret til at stille op igen og jeg lover jer, at det så vil være sidste gang, at I skal stemme på mig. Mit hovedfokus, hvis I vælger at stemme mig ind, med respekt for landsmødets beslutning, vil være fortsat at holde styr på økonomien, og sikre, at vi også fremover har økonomikompetencer i bestyrelsen i en tid, hvor jeg ikke længere er der. Tak for ordet.

Erika Akariguame Armengol Sloth:

Hej. Jeg hedder Erika og jeg har været medlem af Amnesty i 14 år. Jeg kan sagtens huske, hvorfor jeg meldte mig ind i Amnesty. Jeg var lige fyldt 18 år og fik min første SU. Jeg boede hjemme, så det var omkring 1.800 kr. og det var meget stort for mig. Jeg besluttede, at jeg fra den dag jeg havde min egen økonomi at råde over, så skulle min økonomi organiseres på en måde så den afspejlede mine værdier. Så jeg besluttede mig for, at 20 % af min økonomi skulle gå til velgørende formål. Der var Amnesty den første organisation jeg valgte, fordi jeg så den som grundlaget for alle de gode ting, vi gerne ville fremme i verden. Udryddelse af fattigdom blandt andet, hviler på et grundlag af menneskerettigheder. Men det er første gang, jeg er med til et landsmøde i år. Det er fordi, jeg har været aktiv alle mulige andre organisationer, og jeg har også boet i England i seks år. I England var jeg engageret i Amnesty LSE, hvor jeg studerede, hvor jeg har været med til at føre kampagner for Divest og føre kampagner for bedre arbejdsforhold for rengøringspersonalet. Men jeg har især været aktiv i

Operation Dagsværk, som jeg har implementeret i Sønderborg, og som er blevet videreført lige siden. Generelt har det med at gøre en forskel for andre mennesker, og kæmpe for retfærdighed været meget vigtig for mig. Det synes jeg også afspejler sig i, hvad jeg har valgt at studere. Jeg har nemlig studeret antropologi og udviklingsstudier. Siden jeg for tre-fire år siden blev færdig med mine studier, har jeg ikke været særlig engageret eller aktivistisk i civilsamfundet. Når man læser udviklingsstudier, så fokuserer man på alle de cases, hvor ting er gået galt. Så jeg kom ud efter fem års studier, og havde kun dårlige eksempler på hvide mennesker, der forsøger at ændre verden i andre lande og som gør det på en ignorant måde. Nu har jeg fået lidt afstand til alle de cases og jeg er bare så klar til at tage fat. Jeg har virkelig lyst til at engagere mig på en klog måde. Her synes jeg, at Amnesty er den organisation, som for mig griber tingene an på den rigtige måde, ved både at have research og fortalerarbejde, undervisning og en masse andre komponenter. Hvis jeg kommer ind i bestyrelsen, vil jeg gerne især fokusere på klimaudfordringerne. Tak.

Claus Høxbro takkede for talerne og for, at kandidaterne stiller sig til rådighed og gentog muligheden for at melde sit kandidatur frem til kl. 18 samme aften.

7. VALG TIL FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG (FØU)

Claus Høxbro informerede om valgprocedurer vedrørende FØU, samt muligheden for også at stille op på selve landsmødet.

På valg

- Ib Ketelsen
- Vivi Basballe

Følgende er valgt for 2 år i 2021

- Carsten Fenger
- Farah Sabouri

Claus Høxbro suspendede landsmødet

Under middagen blev det meddelt, at Niels Andersen havde meldt sit kandidatur til bestyrelsen. Han fik derfor tre minutter under middagen til sin valgtale.

Niels Andersen

Jeg hedder Niels Andersen. Jeg bor i en lille by, vest for Roskilde, midt på Sjælland. Grunden til, at jeg har valgt at stille op i dag er, at da vi kom i dag kunne jeg se at vi rent faktisk manglede en. Så måtte jeg lige finde ud af, hvad det egentlig vil sige at være med i bestyrelsen. Sådant en har jeg aldrig været i før. Men det har jeg fundet ud af, jeg har valgt at stille op, og jeg har fået de stillere, jeg skulle bruge. Lidt kort om, hvem jeg er. Jeg har været medlem af Amnesty i mere end fem år, og jeg har været oplægsholder i mere end tre år. Det er ligesom det jeg har lavet indtil videre, inden for Amnesty. Grunden til, at jeg søgte ind som oplægsholder i Amnesty var mit behov for at lave noget uegennyttigt. Uegennyttigt betyder i virkeligheden bare, at der ikke er penge involveret. Det passer mig rigtig godt at gøre det. Mit arbejdsliv har jeg brugt i den finansielle sektor, stort set hele mit arbejdsliv, så det er ligesom lidt et andet udgangspunkt end – tænker jeg – for de fleste at komme ind i Amnesty. Jeg er god til at sætte mig ind i nyt stof. Jeg er god til at researche, det bruger jeg også meget når jeg forbereder oplæg. Jeg synes det er vigtigt at tale om demokrati, ytringsfrihed, klima og også sportswashing, som vi også har hørt lidt om i dag. Det er nogle af de emner, jeg går mest op i. Gennem mit arbejde, har jeg lært at formidle. Det er også en af de ting, jeg havde med, da jeg kom til Amnesty. Udover det, på den private front, så bor min kone Vibe og jeg – og det er ikke den Vibe, på landet uden for Roskilde. Vi har høns, vi har ænder, vi har katte, vi har kaniner, vi har hunde, og så er vi i øvrigt ved at gøre os selv selvforsynende. Så vi bruger en masse tid i øjeblikket for ligesom at få det hele op at køre, og lave en masse store plantekasser, som vi så skal plante nogle ting i. Men det jeg kan bringe til Amnestys bestyrelse, det er at jeg har en masse ting i bagagen som kan bringes i spil. Jeg er god til at researche, jeg er god til at sætte mig ind i ting og jeg bruger meget energi på det. Og da jeg ikke har noget lønnet arbejde, så har jeg tiden der skal til for at gøre det. Jeg håber at I vil overveje at sætte jeres stemme på mig.

SØNDAG DEN 1. MAJ

9. LANDSMØDET GENOPTAGES

Vibe Klarup bød velkommen tilbage til landsmødet.

10. OPLÆG MAHMOUD ALMOHAMAD

Vibe Klarup bød velkommen til Mahmoud Almohamad, syrisk flygtning og menneskerettighedsforkæmper.

Mahmoud Almohamad fortalte, hvordan hans forældre var blandt de første syrere, som blev sendt til udrejsecenter Sjælsmark, fordi de havde fået inddraget deres opholdstilladelser. Familien blev splittet ad og frygtede, at forældrene ville blive sendt til Syrien. Heldigvis blev deres sag genoptaget, og de har nu fået lov til at forblive i Danmark. Mahmoud håber på og kæmper for, at den modtagelse flygtninge fra Ukraine har fået i Danmark, vil være en øjenåbner og gælde for alle flygtninge.

11. TILBAGEMELDING FRA ARBEJDSGRUPPE INKL. VEDTÆGTSÆNDRINGER

Bestyrelsen indstiller nedenstående ændringer til landsmødets vedtagelse på landsmødet 2022. Forslaget fremsættes i samarbejde med youth-aktivisterne Amalie Hallberg og Malene Posselt.

Hans Hüttel, Nørresundby, var referent for arbejdsgruppen, og præsenterede arbejdsgruppens forslag til ændringer af vedtægter.

Hans Hüttel: I arbejdsgruppen i går behandlede vi et forslag om ændring af vedtægterne. Aller først vil jeg lige kort gennemgå det, og bagefter kommer de formuleringer vi skal stemme om.

Idéen bag ændringsforslaget er, at der skal være en særlig ungdomsrepræsentant i bestyrelsen. Det fordrer nogle vedtægtsændringer der forklarer hvad det her særlige medlem er for et medlem. Det betyder at medlemmet skal kunne vælges og at der skal være et punkt på dagsordenen, som også skal stå beskrevet i vedtægterne og som forretningsordenen også udtaler sig om, angående valg af denne her repræsentant. Og så skal der specielt være et punkt i forretningsordenen for landsmødet, der beskriver hvordan valget til bestyrelsen foregår på landsmødet for netop denne repræsentants vedkommende. Så den første ting vi skal finde ud af er, skal denne vedtægtsændring være, fordi hvis det ikke er tilfældet, så skal vi ikke ændre på dagsordenen. Men hvis vi skal have et ungdomsmedlem, så skal vi ændre på dagsordenen. Bemærk også at de ændringer som bliver foreslået her, de vil først få konsekvens fra næste landsmøde fordi det her landsmøde er, som I nok har opdaget, i gang. Godt, her er teksten i al sin magt og vælde.

Arbejdsgruppens indstilling: vedtagelse af ændringer af vedtægt og forretningsorden (enstemmig indstilling)

Vedtægternes §9

Foreslået tilføjet:

Stk. 2 Et af bestyrelsens medlemmer er en ungdomsrepræsentant, der vælges ved et særskilt valg på landsmødet, og som på datoen for valget ikke må være fyldt 25 år. Ungdomsrepræsentanten sidder i bestyrelsen på samme vilkår som bestyrelsens øvrige medlemmer. Opstillingskravene er bortset fra aldersgrænsen de samme som ved det ordinære valg til bestyrelsen, og det samme gælder reglerne for stemmeret ved valget.

Stk. 3 Valget til ungdomsrepræsentant afholdes før det ordinære valg til bestyrelsen, således at der vælges en ekstra person ind ved det ordinære valg, såfremt der ingen kandidater er til posten som ungdomsrepræsentant.

Stk. 4 Man kan ikke opstille til valget til ungdomsrepræsentant, hvis man i forvejen sidder eller har siddet i bestyrelsen.

Stk. 5 Man kan som ung selv vælge, om man vil stille op til valget som ungdomsrepræsentant eller til det ordinære valg, men man kan ikke stille op til begge valg på samme landsmøde.

Vedtægternes §9 stk. 7

Den oprindelige tekst:

Bestyrelsesmedlemmer kan genvælges, men kan højst være medlem af bestyrelsen i en sammenhængende periode på 6 år. De kan vælges på ny, når de herefter har været ude af bestyrelsen i 2 år.

Blev foreslået til:

Bestyrelsesmedlemmer kan genvælges, men kan højst være medlem af bestyrelsen i en sammenhængende periode på 6 år inklusive en eventuel periode som ungdomsrepræsentant. De kan vælges på ny, når de herefter har været ude af bestyrelsen i 2 år.

Vedtægternes §5 stk. 2 Dagsorden skal indeholde følgende punkter

Foreslået tilføjet:

10. Valg af ungdomsrepræsentant til bestyrelsen (i ulige år)

Alle efterfølgende punkter på dagsordenen skal om nummereres.

Forretningsordenens §6 stk. 1

Foreslået tilføjet:

Er der ikke ved fristens udløb modtaget opstilling af mindst tre kandidater til valget af ungdomsrepræsentant, kan opstillingen finde sted på landsmødet.

Forretningsordenens §7

Foreslået tilføjet:

Stk. 2 Ved valg af ungdomsrepræsentant bekendtgøres kandidaternes navne skriftligt og i alfabetisk orden. Hvert repræsenteret medlem kan stemme på én kandidat. Den kandidat, der har opnået flest stemmer, er valgt. Stemmetal for hver af de opstillede kandidater offentliggøres som led i en bekendtgørelse af valgresultatet på det landsmøde, hvor afstemningen har fundet sted.

I den oprindelige tekst nævnes det som youth-repræsentant, det fordanskede arbejdsgruppen til ungdomsrepræsentant.

Claus Høxbro: Forslaget er stillet af bestyrelsen og youth-grupperne, og jeg synes lige at vi skal have en motivation for forslaget fra forslagsstillerne. Selvom arbejdsgruppen teknisk har overtaget forslaget, er det stadig et forslag der kommer fra bestyrelsen og fra youth-grupperne.

Som medstiller fra bestyrelsen til ændringerne gives ordet til Kristoffer Nilaus Olsen.

Kristoffer Nilaus Olsen, kasserer: Bestyrelsen er medstiller på dette forslag til vedtægtsændringer, og vi vil gerne benytte lejligheden til kort at begrunde forslaget og medvirke til at besvare nogle spørgsmål man med rimelighed kunne have, i forhold behovet til at tilgodese unge ved valg til bestyrelsen. Bestyrelsen har som grundlæggende vision for aktivismearbejdet at skabe endnu bedre muligheder for at aktive kan fortsætte med at engagere sig i aktivismen, uden pludseligt at opleve at stå overfor en kløft eller en blindgyde for yderligere engagement. Det skal forslaget her ses i sammenhæng med. Det er også i den forbindelse en prioritet for os at sikre, at nye unge medlemmer som eksempelvis engageres via youth-grupper, de tilbydes nye muligheder for aktivisme via fuldført ungdomsuddannelse, så vi ikke lige pludselig mister de unge som aktivister af den grund. Bestyrelsen kan konstatere at det virker svært for unge medlemmer at opnå valg til bestyrelsen, sammenlignet med andre kandidater. Det er også forståeligt måske og en naturlig reaktion, hvis man som deltager på landsmøder, skal vælge mellem flere kandidater, og så tænker "Hvad skal jeg ligge som grundlag for valget. Den yngste har ikke lige så meget erfaring som de andre og har jo alderen til at prøve igen næste år eller om 10 år". Det er en naturlig reaktion, men vi finder det ærgerligt som bestyrelse, at yngre kandidater som i vores perspektiv kan bidrage med et værdifuldt indblik fra egne dugfriske erfaringer fra for eksempel youth-arbejdet, risikerer at blive fravalgt på den måde, og i værste fald måske afskrækket fra at stille op igen. Det tror jeg alle kan sætte sig ind i, at det er ret ufedt at blive fravalgt af 500 mennesker. Vi så på sidste landsmøde hvordan to dygtige kandidater

med ungdomsbaggrund begge blev fravalgt, og nu er der så ikke udsigt til at det sker på dette landsmøde, men jeg vil tro med mit historiske perspektiv på det, at det faktisk er det her landsmøde der er undtagelsen snarere end omvendt. Det er ret sjældent at vi har så få kandidater til bestyrelsen. Bestyrelsen blev glade for at modtage tilbuddet om at være medstiller på forslaget til vedtægtsændringer af en gruppe engagerede youth-aktivister, og vi har så også kvitteret med at engagere os aktivt i udarbejdelsen af forslaget. Afslutningsvis vil jeg adressere spørgsmålet "hvorfor lige unge og ikke for eksempelvis ældre folk fra Fyn eller rødhårede?" bare for at nævne nogle eksempler. Der har vi lagt vægt på, at vi alle sammen er unge på et tidspunkt i livet, og der er tillige ikke tale om at tilgodese en minoritet for så vidt, men vi ønsker at rydde op i hvad vi ser som en strukturel hindring. Den ønsker vi at rydde af vejen for at andre unge medlemmer kan engagere sig aktivt i vores ledende organer. Vi kan også konstatere at mange andre Amnesty-afdelinger har en tilsvarende ordening, så det er ikke fordi vi går enegang, måske i virkeligheden indhenter vi noget. Afslutningsvis; vi mener at et ungdomsmedlem vil kunne bidrage med et værdifuldt og friskende perspektiv på vores arbejde, og vi er derfor medstiller på vedtægtsændringsforslaget og vi anbefaler det til landsmødets velvillige behandling.

Motivation

Det er vigtigt for Amnesty at være en inspirerede, mangfoldig og inkluderende organisation – også i bestyrelsesarbejdet. Derfor fremstiller bestyrelsen i samarbejde med youth-gruppen forslag om vedtægtsændringer samt ændring i forretningsordenen for landsmøder, som skal sikre, at unge medlemmer af Amnesty får en plads og en stemme i det organisatoriske arbejde. Som vedtægterne er nu, kan det være svært at blive valgt ind som ung, da man typisk ikke har så meget erhvervs erfaring og/eller bestyrelseserfaring, men vores ungdomsmedlemmer ligger inde med en anden erfaring og indsigt, vi som organisation kan lære af og som gør os klogere. Bestyrelsen håber, at de fremsatte ændringsforslag vil motivere og inspirere flere ungdomsmedlemmer til at tage del i organisationens demokrati.

Youth-repræsentant i bestyrelsen

Bestyrelsen vil fortsat bestå af syv medlemmer samt en suppleant. En af de syv medlemmer er youth-repræsentanten. Suppleanten findes ved det ordinære valg. For at stille op som youth-repræsentant til bestyrelsen, må kandidaten på datoen for valget ikke være fyldt 25 år. Man kan som ungdomsmedlem selv vælge, om man vil stille op til valget som youth-repræsentant eller til det ordinære valg, men man kan ikke stille op til begge valg. Man kan ikke stille op til valget som youth-repræsentant, hvis man i forvejen sidder eller har siddet i bestyrelsen. Youth-repræsentanten vælges ved et separat valg på landsmødet. Valget til youth-repræsentant afholdes før det ordinære valg til bestyrelsen, så der kan vælges en ekstra ordinær kandidat ind i bestyrelsen, såfremt der ingen youth-kandidater er opstillet. Youth-repræsentanten vælges for to år og sidder i bestyrelsen på lige fod med bestyrelsens ordinære medlemmer. For alle medlemmer af bestyrelsen gælder det, at de højst kan være medlem af bestyrelsen i en sammenhængende periode på 6 år. De to år som youth-repræsentant tæller med i beregningen af antal år i bestyrelsen. Alle unge, der har været medlem i mindst et halvt år, kan stille op til valget på lige fod. Opstillingsprocedure til youth-repræsentant følger samme retningslinjer som ved det ordinære valg, men særligt for opstilling til youth-repræsentant gælder det at, der er mulighed for opstilling på landsmødet, såfremt der ikke ved fristens udløb er modtaget opstilling af mindst fem kandidater til valget af youth-repræsentant.

Der fulgte efterfølgende en række spørgsmål fra salen.

Birgit Ostfeld, Bagsværd: Der plejer at være flere medlemmer af bestyrelsen, er det ikke seks eller syv der er normalt? Ja. Så vil jeg spørge om den ungdomsrepræsentant – jeg synes i øvrigt at det er et super forslag, så jeg stemmer for – men jeg vil høre, var det seks år de kunne sidde?

Hans Hüttel, Nørresundby: Ja, man kan som bestyrelsesmedlem. Man kan kun blive meldt ind som ungdomsrepræsentant én gang. Så bliver man gammel derefter.

Birgit Ostfeld, Bagsværd: Nå altså så kan de kun sidde to år?

Hans Hüttel, Nørresundby: Nej så stiller man op på ordinære vilkår bagefter.

Jørgen Skærbæk, Ulstrup: Hvis nu forslaget går igennem, hvordan har man så tænkt sig at det skal stilles op som en øhm den nederste man kan stemme på eller hvordan? Eller en separat stemmeseddel?

Hans Hüttel, Nørresundby: Hvis man kigger på det som kommer til, hvis det bliver vedtaget, så kan man se at der står et separat punkt om valg af ungdomsrepræsentant. Så det bliver en separat stemmeseddel nødvendigvis. Man skal vælge hvis man har den alder, enten at stille op som ordinær kandidat eller som ungdomskandidat. Så skal man finde ud af hvad man vil. Man kan ikke lave en helgardering og stille op på begge.

Claus Høxbro: Så teknisk bliver der talt om to valg, for at få afklaret det her punkt.

Claus Høxbro: Det er et vedtægtsændringsforslag, hvilket vil sige at det skal vedtages med mindst to tredjedels flertal og vi har i materialet sådan en stemmeseddel her som vi ikke bruger så meget, men vi har den rent faktisk. Jeg vil tillade mig at spørge, om der er nogen der vil stemme imod det her forslag? Fordi er det ikke tilfældet, så er forslaget jo enstemmigt vedtaget. Så det kan jeg konstatere.

Forslaget blev vedtaget med konsensus

Claus Høxbro nævnte, at det var dejligt, at der var så meget god energi i rummet for forslaget, og takkede Hans Hüttel, formanden for arbejdsgruppen og arbejdsgruppen i det hele taget.

12. INTERNATIONALT: GLOBAL STRATEGI

Claus Høxbro gav ordet til Dan Hindsgaul fra sekretariatet og Nina Monrad Boel fra Amnestys Internationale Bestyrelse.

Dan Hindsgaul: Godformiddag. Det er godt at se jer alle sammen fysisk igen, det har vi glædet os til. Jeg kan lige starte med at sige, at jeg har fået rigtig mange gode snakke med jer, efter programmet i går eftermiddags. Jeg forstår også på den der har givet foredrag og deltaget i paneler, at i var meget spørgelystne. Det kunne rigtig godt lide at være sammen med jer, så jeg håber at I fik noget ud af det. Jeg står på scenen sammen med Nina. Nina Monrad Boel er tidligere leder af den danske bestyrelse gennem nogle år og hun har også været aktivt i lægegruppen. På sommerens Global Assembly, altså vores internationale generalforsamling lykkedes det Nina at blive valgt ind i den internationale bestyrelse. Det er første gang i 30 år, at vi har en dansker i den internationale bestyrelse. Nina er her, formelt set, som gæst fra den internationale bestyrelse. Hun repræsenterer ikke dansk afdeling i den internationale bestyrelse, men hendes danske baggrund gør, at vi får god adgang til viden om hvad der egentlig sker i de helt høje luftlag i vores globale organisation. Nina og jeg vil fortælle lidt om den globale strategi, vi var begge på Global Assembly sidste år, hvor strategien blev vedtaget, og hvor Nina blev valgt. Nina vil sige noget, om det internationale bestyrelsesarbejde og jeg vil om den strategi der er blevet sendt ud sammen med landsmødematerialerne. Så velkommen til dig Nina.

Nina Monrad Boel: Tusind tak Dan, og tusind tak for invitationen for invitationen til at komme og fortælle lidt om det internationale bestyrelsesarbejde på landsmødet. Det er virkelig dejligt at se jer igen, det er dejligt, vi kan samles efter et par år med virtuelle landsmøder. Jeg håber, at I alle sammen har haft mulighed for at passe på jer selv og passe på hinanden gennem de her år, som har været svære og udfordrende. Det har ændret rigtig meget ved den måde vi mødes på og interagerer med hinanden, og det har krævet rigtig meget ekstra. I har fortsat jeres arbejde i Amnesty, jeres aktivisme og I har leveret rigtig stærke resultater fra dansk afdeling. Det ser man ikke mindst i forbindelse med jeres seneste indsats for Ukraine. På vegne af den internationale bestyrelse vil jeg gerne sige jer stor tak for jeres fortsatte kamp for menneskerettighederne og for indsatsen i dansk afdeling. Som Dan nævnte blev jeg valgt til bestyrelsen sidste efterår. Trods pandemi, trods skyggerne af krig i Europa og alt hvad der ellers sker i verden, er det et relativt taknemmeligt tidspunkt at blive valgt til den internationale bestyrelse på. Det er det af flere årsager. Først og fremmest er vi som organisation kommet godt igennem pandemien, den tidligere bestyrelse har vendt en økonomisk krise til, at vi i dag står rigtig stærkt finansielt. Vi har vedtaget en ny strategi og vi har fået ansat en rigtig dygtig og inspirerende ny generalsekretær. Vi er dog også, som ny bestyrelse, mødt ind til helt enorme udfordringer på menneskerettighedsområdet globalt. Vi er mødt ind til, at flere af vores afdelinger og kollegaer er truet rundt omkring i verden. Vi er også mødt ind til store udfordringer internt i Amnesty, når det kommer til trivsel, til diskrimination og til racisme. Ukraine er et af eksemplerne på de uhyrlige tilbageskridt på menneskerettighedsområdet, og alle de krænkelser I også har hørt om i går. Amnesty er en upartisk

organisation og normalt taget vi ikke stilling når det kommer til magtanvendelse og militære interventioner. Men efter kritik af, at vi ikke kunne tage stilling og ikke aktivt kunne fordømme USA's invasion af Irak, har den internationale generalforsamling besluttet, tilbage i 2005, at den mulighed skal vi have, at vi i helt særlige tilfælde, aktivt kan tage stilling. Sådan et tilfælde, vurderede vi i den internationale bestyrelse, at Ruslands invasion af Ukraine var. Efter konsultation med afdelingerne tog vi den, for Amnesty ret historiske beslutning, at fordømme den russiske invasion af Ukraine. Det er dels en historisk beslutning, men også en helt ekstremt vigtig og rigtig beslutning og den helt rigtige beslutning af tage i denne situation. Bestyrelsesmedlemmerne kommer fra helt forskellige lande rundt omkring på kloden og fra meget forskellige baggrunde. For mig har det været meget positivt at se, at vi på de helt overordnede linjer er meget enige om retningen. Vi har valgt at se på fire hovedprioriteter som bestyrelse. Strategi, governance, økonomi og kultur. Som Dan nævnte, vil vi sammen tale om strategien i dag, og jeg vil komme lidt ind på kultur til sidst. Men først helt kort om de to prioriteter, governance og økonomi. Governance handler om måden vi styrer organisationen på, og her taler vi om hvilken organisation vi gerne vil have fremadrettet. Hvordan vi sikrer, at organisationen er robust til at møde en verden i forandring. Amnesty er bygget op omkring en – til tider, kompleks, føderal struktur, som i stor udstrækning også er baseret på nationale grænser, og nationalstaters afgrænsninger. Der er flere af vores nationale afdelinger, der er under pres fra nationale myndigheder, hvor flere har måtte lukke ned inden for det seneste år. Spørgsmålet er hvordan vi bedst beskytter vores nationale afdelinger samtidig med, at vi også gennemtænker den måde vi samarbejder på. Både på tværs af tematikker, men også i den digitale verden. Her er det jo rigtig godt at se, at dansk afdeling er godt med, eksempelvis med jeres samarbejde med Peru. Internt handler governance-delen for os som bestyrelse også meget om relationen til en ny generalsekretær. Når vi har en stærk relation mellem bestyrelse og generalsekretær, når vi støtter og udfordrer hinanden, så har vi dobbelt så meget talent og kapacitet, som kommer organisationen til gode. I forhold til det økonomiske fokus, så er økonomi jo langt mere end tal. Vi startede med at ændre titlen på dagsordenen på vores bestyrelsesmøder til at være økonomi, lighed og bæredygtig vækst. Det er også for at understrege, at vi gerne vil se mere lighed, mere omfordeling og mere social retfærdighed i vores dispositioner. Vi vil gerne se substantiel vækst, ikke mindst for at sikre investeringen i de nye områder af vores strategi – herunder antiracisme og klimaforandringer. Vi vil gøre det ved at investere mere i det globale syd med flere tilskud til de afdelinger, der finansieres internationalt, samt øgede bidrag til også at kunne fundraise i syd. Der er nedsat en arbejdsgruppe med bred repræsentation, der skal se på, hvordan vi arbejder os henimod en mere retfærdig fordeling af vores ressourcer internt i organisationen, men også en fordeling der gør, at vi får større impact. Vi vil også gerne sikre, at de afdelinger der har de værste menneskerettighedskrænkelser, også har adgang til ressourcerne det kræver at implementere strategien, så vi også ser en større lighed internt i organisationen. Globalt, har vi set vores indtjening vokse, også under pandemien. Denne fortsat øgede vækst skyldes jo loyale medlemmer og fonde, og stærke ledelser fra bestyrelser, fra generalsekretærer og fra de stærke fundraisingteams, samt den fortsatte relevans af vores arbejde. Samtidig har vi desværre også set under pandemien et mindre forbrug. Det har ikke været muligt at rejse, der har været aktiviteter og events, det ikke har været muligt at gennemføre, og vores fundraising har også været påvirket. Når man tager alt det i betragtning er det ikke desto mindre imponerende, at vi har set denne fortsat øgede indtjening. Selvfølgelig er der variationer, når man kigger globalt på vores forskellige afdelinger, men overordnet set er organisationens økonomi sund og robust. Som jeg sagde før, satser vi også på at kunne vokse, og vi har behov for at vokse yderligere for at være robuste overfor nye økonomiske udfordringer, blandt andet inflationen, som er en stor bekymring, og ikke mindst for at kunne levere op den nye og ambitiøse strategi. Apropos ambitiøs strategi, så vil Dan fortælle mere om den og om dansk afdelings arbejde op mod den.

Dan Hindsgaul: Mange tak. Nina kommer tilbage og fortæller lidt mere om det arbejde den internationale bestyrelse har igangsat omkring vores kultur. Jeg lover jer, at jeg ikke kommer til at bruge alt for lang tid på at gennemgå det her. Vi har udsendt en dansk oversættelse af den globale strategi med landsmødematerialerne, som I måske, måske ikke – og ellers efter mødet kan få lejlighed til at dykke ned i. Jeg vil bare give den et par ord med på vejen. Den nye globale strategi gælder frem til 2030. Den har været rigtig lang tid undervejs, faktisk tre-fire år. Der kom lige noget corona, og så skulle det internationale Amnesty have en ny generalsekretær, den gamle trådte tilbage og det forsinkede processen. Dansk afdeling har været dybt engagerede i at konsultere, nogle af jer har også deltaget på forskellig vis til at komme med inputs til bestyrelsen og til sekretariatet om det her. Selvfølgelig er der, i sådan en proces ting, som vi fra dansk afdeling ikke synes landede helt som vi gerne ville, men de store linjer i denne nye, globale strategi er rigtig, rigtig gode. Noget af det, vi typisk har presset på for i disse strategikonsultationer igennem årene har været, at Amnesty desværre – og sådan er det jo, når vi gerne vil så meget godt, tit gerne har villedække mange forskellige emner. Så noget af det vi typisk tropper op med fra dansk afdeling er, at vi skal prioritere skarpere. Det kommer vi ikke altid i mål med, men i denne strategi er det lykkedes at blive enige om, at vi skal prøve at fokusere 80 % af vores ressourcer til menneskerettighedsaktiviteter på to overordnede temaer. Helt banalt kan vi kalde dem lighed og frihed, men når man så åbner op for dem, dækker de ret mange emner. Så det er stadig rigtig meget, de her 80 % skal gå til. Jeg vil bare sige få ord om nogle af

dem, I kan læse mere om det i materialesamlingen. Hvis vi kigger på den første, der handler om at styre ytrings- og foreningsfriheden, så har Nina netop nævnt, at det også er et problem for Amnesty. Myndigheder i mange lande lukker os ned. Sidste år, har vi måtte lukke vores kontorer i Hongkong, hvor vi havde to kontorer, i Moskva har vi måtte lukke et kontor, i Indien har vi ikke mulighed for at operere og i flere andre steder er det blevet meget vanskeligt for Amnesty at operere, sammen med rigtig mange andre. Så det kommer vi til at arbejde med – ikke med fokus på Amnesty selv, men med fokus på alle de menneskerettighedsaktivister og civilsamfund der er under pres i hele verden, ligesom vi blandt andet ser i Rusland. Det er punkt kommer også til at handle meget om ny teknologi, brugen af kunstig intelligens, misbrug af teknologi fra stater og virksomheder – blandt andet ansigtsgenkendelse til overvågning, til censur, til misinformation, til chikane, og hvor, der ved brugen af dette er stor risiko for, at diskrimineres mod udsatte grupper.

Det mål, der handler om at sikre retten til fredelig forsamling til alle, har vi også hørt om i denne weekend; hvordan det er blevet intensiveret i Rusland. Det er ikke noget særsyn, at det sker i Rusland. Der ser vi rigtig mange steder i verden. Noget af det, magthavere i mange udemokratiske lande i verden frygter allermost er, at folket går på gaden. Derfor slår man ned, og sørger for, at det ikke sker. Nogle steder er det stort set fuldstændig umuligt at få lov til at demonstrere og ytre sig kritisk om magthaverne i ens land. Det ser vi ikke bare i Rusland, det ser vi i Kina, i Golflandene, i mange lande i Nordafrika og så videre. Det er en tendens, der er blevet forværret, og her kommer der en global kampagne "Retten til at protestere", som kommer til at fylde i de kommende år.

Målene i lighedsemnerne har både noget nyt og noget gammelt i sig. Der er stadig fokus på blandt andet kvinders ligestilling og samtykkelovgivning, det kommer vi stadig til at arbejde med. Det nye her, er et større fokus på antiracisme, på det man kunne kalde krydsdiskrimination. Altså det forhold at man kan blive ekstra udsat, så at sige, fordi man tilhører forskellige grupper – det kan være seksuel orientering, national baggrund, køn, og så bliver man udsat for yderligere diskrimination. Det kommer vi til at have meget mere fokus på i vores arbejde. Det nye er også her, at vi kommer til at se det ud fra et mere systemisk perspektiv. Det er sådan, at ens baggrund også spiller ind i, hvordan man bliver behandlet. Amnesty har besluttet, at vi det er nødt til også at kunne arbejde med, og selvfølgelig på en måde, som passer os. Det andet mål handler om sikring af sociale rettigheder. Arbejdet med sociale og økonomiske menneskerettigheder er nogle ret nye emner, fx uretfærdige skattesystemer, som vi primært kommer til at se blive brugt i nogle af de lande, hvor velstandsniveauet ikke er så højt som her, og hvor uligheden er endnu større. Der er det jo sådan, at man for at kunne nyde sine rettigheder, så skal man have mad på bordet, så skal man have tag over hovedet, ellers kan man jo i praksis ikke nyde sine menneskerettigheder. Det kommer Amnesty, i nogle af disse lande til at fokusere mere på i de kommende år.

Klimaretfærdighed er et nyt emne. Det er et område, hvor vi stadig skal opbygge kapacitet. Vi kommer ikke til at prioritere det fantastisk højt i dansk afdeling heller i de første par år, men vi er med. Vi støtter op om klimabevægelsen og I vil se Amnesty finde sin rolle igennem de næste år i, hvordan vi kan bidrage. Klima og de primære menneskerettigheder hænger sammen – når der er klimaændringer, så er menneskerettighederne også under pres. Vi vil også kæmpe for de rettighedshavere og de aktivister, der kæmper for, hvordan vi skal håndtere disse klimaændringer, og det er noget af det, vi kan bidrage med i Amnesty. Personligt synes jeg, at det er interessant, at vi kan fokusere på og kommer til at bruge tid på i dansk afdeling at sikre, at de grønne løsninger, der er på klimakrisen, også overholder menneskerettighederne. Det kan jo ikke nytte noget, hvis de solceller vi stiller op, er produceret af slavearbejdere i Kina. Det er faktisk sådan, at 40 % af det polysilicium, der bruges til solpaneler rundt om i verden, kommer fra Xinjiang-provisen i Kina. Det er på områder som dette, vi kan være med til at sikre, at de grønne løsninger også er menneskeretligt bæredygtige.

Endelig, så er der en gammel kending, desværre. Vi har hørt Mahmoud her til morgen; flygtninge, mennesker i krise, i krig. Ukraine har vi hørt om. Det kommer i stadig til at arbejde med, og det var også højt prioriteret i den foregående strategi. Dét, at det stadig står der, er udtryk for, at det stadig er et stort problem, og at vi stadig mener, at vi kan bidrage med noget her. Det nye bliver et fokus på de grupper der er særligt udsat blandt mennesker på flugt. Enten på grund af race, køn eller andre forhold, der gør dem særligt udsatte. Der vil i se Amnesty have stigende fokus inden for flygtningeområdet. I kan læse mere i selve strategien. Nu vil jeg give ordet tilbage til Nina, der vil sige lidt mere om, hvordan vi sikrer, at strategien bliver implementeret i hele verden, og så slutter vi af om noget med kultur.

Nina Monrad Boel: Tak Dan. Som International bestyrelse mener vi, at den nye strategi, som bevægelsen har vedtaget, er et formidabelt værktøj til at møde en verden i forandring. Det er en vision for verden, som favner både det traditionelle menneskerettighedsarbejde og for os, relativt nye områder. Det er både de politiske frihedsrettigheder og arbejdet for individet, som vi har gjort det i mange år, og som vi er rigtig dygtige til, men det er også de nye områder, vi ikke må lukke øjnene overfor. Som vi også er nødt til at levere på. Ulighed, racisme, klimaforandringer. Systematisk negative udfordringer, som påvirker os alle globalt, og som også er den ramme de klassiske menneskerettighedskrænkelser finder sted i. Som organisation er vi nødt til at kunne begge dele for ikke at blive irrelevante.

Bestyrelsens rolle i forbindelse med strategien er at sikre implementeringen af den og sikre, at der er ressourcer til disse strategiske indsatsler. Vi fik på vores seneste bestyrelsesmøde i marts en orientering fra det internationale sekretariat. Der var det imponerede at høre om, hvor langt vi er i de forskellige afdelinger og om, hvordan man regionalt samarbejder på tværs omkring implementeringen for at sikre, at vi får endnu større impact. For at vi arbejder som "One Amnesty" og for at vi er derude og taler som en stemme, er det selvfølgelig vigtigt at vores planer og aktioner stemmer overens. Vi er lige nu i en transitionsfase, hvor vi er på vej ind i den nye strategiske fase. Vi kan se, at man generelt i bevægelsen er mere komfortabel med de dele af strategien, der udgøres af de områder vi er vandt til at arbejde med, som vi kender. Heldigvis er der også flere og flere der arbejder med de sociale og de økonomiske rettigheder. Og tilbage til noget Dan nævnte, klimaforandringer og klimaretfærdighed er et af de områder, hvor vi oplever, at vi halter lidt efter. Det er et nyt område for organisationen, men klimaforandringerne har allerede haft katastrofale følger for mange rundt omkring på kloden. Ikke mindst for de samfund, som i forvejen er udsatte. Klimaforandringerne har som Dan sagde, kæmpemæssige implikationer på menneskerettighederne. På det internationale sekretariat har man en dedikeret enhed til dette menneskerettighedsområde, som ser på, hvor Amnesty kan tilføje ekstra værdi i forhold til de organisationer der allerede er derude og er rigtig stærke på det her område; Hvor er det vi kan tilføje værdi i form af forskning, research i form af fortalervirksomhed og aktivisme.

Disse nye områder; klimaforandringer, tech, antiracisme er områder, hvor vi er i gang med at opbygge kapacitet. Det gør vi også på tværs af bevægelsen for at sikre, at vi kan dele eksperter og viden. Til vores aktivister og til jer alle sammen vil jeg bare hurtigt nævne, at vi har nogle udmærkede værktøjer, som kan bruges gratis. Der er Amnesty Academy, hvor man kan tage gratis kurser og blive klogere på de nye områder. For at vi kan nå det hele, skifter jeg lige spor.

Som vi har sagt, skal vi arbejde på antiracisme eksternt, som en del af vores strategi. Men vi skal også kigge indad. Som relativt ny bestyrelse står vi overfor nogle ret store udfordringer når det kommer til mangel på trivsel, racisme og diskrimination internt i vores organisation. Vi har afdækket dette gennem undersøgelser og rapporter, der ligger offentligt tilgængeligt. Der er tale om systemisk racisme og diskrimination på baggrund af etnicitet. Der er også tale om diskrimination på baggrund af blandt andet alder, køn og seksualitet. Vi ved, og vi anerkender, at disse krænkelser har fundet sted i Amnesty. Vi ser det i alle dele af vores organisation. I vores internationale bestyrelse, på vores internationale sekretariat og også i de nationale afdelinger, og det er helt uacceptabelt. Det er naturligvis en smertefuld, men også nødvendig anerkendelse, og noget som den tidligere bestyrelse var ude og undskyldte for til de berørte. Vores arbejde er nu at sikre, at vi eliminerer al form for diskrimination og racisme i Amnesty. At Amnesty bliver en antiracistisk, tryk og inkluderende organisation for alle at arbejde og engagere sig i. Det er en ret kompleks opgave, og en opgave, bestyrelsen skal være bannerfører for, men som vi ikke kan løfte alene. Der skal bevidsthed til, og handling til i alle dele af vores organisation. Vi skal tænke det ind i alle vores handlinger, samarbejder og interaktioner. For at nævne helt konkrete initiativer, så har vi besluttet, at alle i den internationale bestyrelse og i det internationale sekretariat skal på kursus i antiracisme og i ubevidst bias. Vi har ansat en medarbejder på området. Jeg vil også nævne, at den internationale generalforsamling har besluttet, at vi finansielt skal omfordele vores ressourcer mere ligeligt, og modarbejde de historiske uligheder, der også findes indlejret i vores bevægelse. På sidste internationale generalforsamling besluttede vi, at alle afdelinger frem mod næste generalforsamling skal have udarbejdet en national handlingsplan mod racisme. Derudover har vi online værktøjer til vidensdeling. Allersidst, lidt om trivsel, som vi også har meget fokus på. Vi ved, at der er mange ildsjæle – hvad enten man er frivillig eller arbejder i Amnesty, så er kampen for menneskerettighederne så vigtigt et arbejde, at vi også forventer meget af os selv og af hinanden. Flere steder i organisationen har vi set, at arbejdspress, konflikter, diskrimination, racisme, manglende støtte har først til stress, manglende trivsel, opsigelser. Som bestyrelse har vi derfor et stort fokus på trivsel. Først og fremmest forhold til vores medarbejdere på det internationale sekretariat, hvor vi har det direkte ansvar, men også i forhold til bevægelsen. Vi skal kigge på hvordan vi arbejder internt. Vi vil gerne sikre, at Amnesty bliver et trygt og repræsentativt fællesskab, hvor alle har mulighed for at komme til orde og involvere sig, så vi sammen kan skabe forandring og en bedre verden.

Claus Høxbro giver ordet til Vibe Klarup, for at knytte en kommentar til hvordan dette påvirker dansk afdeling.

Vibe Klarup, generalsekretær: Man kunne jo sidde derude og tænke hvordan det mon står til i Danmark, når der nu er sådan et stort fokus. Jeg vil bare sige, at vi i dansk afdeling selvfølgelig deler ambitionen om at være et trygt og inkluderende fællesskab. Vi har netop, i samarbejde med bestyrelsen sat en proces i gang, hvor vi undersøger i hvilket omfang medarbejderne oplever at være en del af et trygt og inkluderende fællesskab, således vi har noget solid viden om, om vi har udfordringer i dansk afdeling. Vi kender ikke til dem i givet fald. Så det er bare for at sige, at vi også har fokus på det her, og deler naturligvis den internationale bestyrelses ambition.

Claus Høxbro takkede Nina og Dan for oplægget. Han mindede derudover forsamlingen om muligheden for at afgive sin stemme frem til kl. 10.30.

13. OPLÆG MICHAEL GRAVERSEN

Vibe Klarup bød velkommen til Michael Graversen, prisbelønnet dokumentarisk og aktivist.

Michael Graversen fortalte om, hvordan han igennem sit arbejde med at lave en film om forholdene for uledsagede flygtningebørn i 2011, valgte at træde ud af rollen som iagttagere og aktivt gøre noget for at hjælpe børnene. Det har ført til flere dagsordensættende dokumentarfilm om flygtninges forhold og en lang række tiltag, som konkret har hjulpet flygtninge, herunder indtægter fra bogen "De uledsagedes bog", der har bidraget til at over 60 uledsagede flygtningebørn har fået deres nærmeste familie til Danmark.

14. AKTIVISME

Vibe Klarup gav ordet til Pernille Bækkel Jensen fra sekretariatet, som introducerede Amnesty's aktivisme.

Line Sandberg, youth-aktivist

Line præsenterede sig selv og sine bevæggrunde for at være youth-aktivist. Dernæst fortalte hun kort om youth-bevægelsen, om at lave aktivisme unge imellem og om det fællesskab der opstår undervejs. Hun kom også ind på det arbejde youtherne laver på diverse gymnasier rundt om i landet.

Line pointerede også, hvordan kampagnen for samtykkebaseret seksualundervisning er et stærkt eksempel på, hvornår og hvordan det giver mening at involvere ungdommen.

Derefter fortalte hun om styrken og fællesskabet i at engagere sig i det internationale aspekt af youth-bevægelsen – herunder European Youth Meeting og Nordic Youth Conference til juli, hvor hun selv deltager.

Line rundede af med en kort gennemgang af Youth-rådet – et rådgivende organ, der skal forbinde arbejdet mellem grupper, individuelle youthere, bestyrelsen og sekretariatet. Rådet får til formål at øge sammenhængskraften på tværs af disse, samt arbejde for et større engagement unge imellem.

Annette Ibsen og Anne Birgitte Sørensen, Furesøgruppen

Annette og Anne fortalte om arbejdet i Furesøgruppen, hvor der især fokuseres på kvindelige fanger i Iran. Herefter fortalte de om Narges Mohammadi, som Furesøgruppen i mange år har arbejdet for at få fri. Narges Mohammadi er en kendt menneskerettighedsforkæmper, der kæmper for kvinders rettigheder, ytringsfrihed og imod dødsstraf og isolationsfængsling. I 2019 mødte landsmødet Taghi Rahmani, Narges' mand, som overbragte en hilsen fra Narges, og ham har Furesøgruppen stadig kontakt med i dag. På den måde har gruppen kunne fungere som bindeled til en lang række grupper, der også arbejder for Narges' sag. I oktober 2020 blev Narges' kortvarigt løsladt, og her brugte hun sin tid på at kæmpe videre for menneskerettighederne. Et år efter blev hun idømt en ny straf på 8 års fængsel og 80 piskeslag. Noget af det sidste hun gjorde, inden hun skulle ind og afsone sin fængselsdom, var at filme en video til landsmødet. Her takkede hun Amnesty for det arbejde der bliver gjort for fanger som hende. På grund af Amnesty kan hun og andre fanger i Iran tro på retfærdighed.

Til sidst delte Furesøgruppen appelbreve ud, hvor det var muligt at give sin underskrift. Appelbrevene bliver hver måned sendt til den iranske justitsminister og ambassaden i København.

Ingrid Pedersen, Frøslevgruppen

Ingrid startede med en opfordring til dem, der kan afse en uge i sommeren til at være frivillig i gruppens udstilling i Frøslevlejren. Herefter fortalte hun kort om selve lejren, dens plads i historien, samt hvordan Amnesty's arbejde har en cirka 30-årig, permanent udstilling der, og hvordan stedets historiske kontekst giver god anledning til at fortælle om Amnesty's arbejde – både i et historisk, men også i et mere aktuelt perspektiv.

Hans Hüttel, Amnesty Aalborg

Hans Hüttel fra Amnesty Aalborg (i daglig tale KO-gruppen), fortalte om gruppens aktiviteter og drømme for fremtiden. KO-gruppen består af flere slags aktivister; dem der bliver vældig længe, dem der er med i et par år og frafalder grundet eksempelvis flytning til andre byer, og dem der er med til enkelte aktiviteter. Det er vigtigt for gruppen at koordinere aktiviteter så der er kontinuitet. KO-gruppen har et lokale i Aalborg som de bruger flittigt til at sikre et højt aktivitetsniveau, som base når gruppen samarbejder med andre lokale organisationer, og som også er et vigtigt ansigt for gruppen udadtil. I Amnesty Aalborg har de ikke én sag de fokuserer på, da det er vigtigt for dem at have et fast aktivitetsniveau, og gruppen deltager derfor i alle kampagner fra Amnesty. Der er stadig sager der optager dem særligt, blandt andet mennesker på flugt og sammenhængen mellem klimakrisen og menneskerettighederne. Gruppen er meget taknemmelige for at være blevet nævnt på landsmødet, da de på to dage fik arrangeret en demonstration mod Ruslands invasion af Ukraine.

For fremtiden drømmer KO-gruppen om at vokse, men samtidig være stabil. Gruppen vil gerne have flere aktivister udenfor Aalborg, youth-grupper på gymnasier, lokalgrupper og temagrupper. De har også fokus på at blive endnu bedre til at kommunikere på sociale medier og de lokale medier, hvor de gerne vil have lavet en strategi. Derudover er der i gruppen også et ønske om at få lavet en drejebog til sine aktiviteter, så gruppen kan reagere hurtigt på sager hvor det kræves.

Jacob Lang Laursen, Aarhusgruppen

Jacob introducerede sig selv, og fortalte om, hvordan han i 2014 med at starte Aarhusgruppen i den forfatning gruppen er i nu. Han fortalte om, hvordan Aarhusgruppen ikke er så stor, men gennem tiden har været fyldt med initiativrige medlemmer, der har fokus på mange af Amnestys kampagner. Før corona var det særligt "Let's Talk About Yes"-kampagnen der fyldte i gruppen. Derudover har der været et højt engagement for at lave Skriv for liv-kampagner og for at tale med lokalpolitikere om flygtninge.

Han vendte tilbage til både Mahmoud og Michael Graversens oplæg med en kritik af den danske stats håndtering af flygtninge. Derefter slog han et slag for at være aktiv uanset geografisk placering, med en stærk opfordring til at organisere sig lokalt, så det bliver nemmere at råbe politikere op. Han inviterede også til, at man kan tage fat i Aarhusgruppen, hvis man ønsker sparring til at starte sin egen lokalgruppe og rundede af med at fortælle kort om arbejdet for bedre vidensdeling aktivister og lokalgrupper imellem.

Frederikke Borglund og Jakob Arvidsson, (Amnesty Events Copenhagen) Eventgruppen København

Frederikke og Jakob fortalte om hvilken gave det var at komme tilbage efter corona-nedlukningen, og mærke at gruppen havde savnet at være aktive. De fortalte også om, hvordan gruppens planer for årene har måtte rykke sig, med først en pandemi og nu en tragedie i Ukraine. Gruppen er glad for det tætte samarbejde med sekretariatet, og fortalte at det har gjort det nemt at komme i gang med nogle anderledes aktiviteter og events. Gruppen afholdt i forbindelse med Vinter OL i Beijing et event om sportswashing, og har deraf fået kontakt til Støttekomiteen for Tibet og Students for a Free Tibet. Samarbejdet gjorde det også muligt at få besøg fra uighuere fra World Uyghur Congress, samt den tibetanske poet og aktivist, Tenzin Tsundue. Gruppen håber at kunne skabe lignende events i fremtiden, og arbejder derudover også med de kampagner der kommer fra Amnesty.

Til sidst fortalte Frederikke og Jakob, at de begge sidder med i det nationale aktivistpanel, hvor det diskuteres hvordan man på nationalt plan kan blive endnu bedre aktivister.

Olivia Vigh og Pernille Jensen, oplægsholderkorpset

Olivia introducerede oplægsholderkorpset som et team af aktivister, der rejser rundt i Danmark og holder oplæg om menneskerettighederne. Pernille tog over og fortalte om, hvordan oplægsholderne koordinerer arbejdet via appen Podio. Herigennem er kontakten med skolerne, og her koordineres rammerne for oplæggene. Pernille fortalte også om samarbejdet mellem sekretariatet, som bistår i at hjælpe med diverse materialer til oplægsholderne. Olivia belyste hvordan det primære fokus er på folkeskoler og ungdomsuddannelser, men også hvordan de deltager i aktivismeevents og lignende. De rundede af med en opfordring til alle der har lyst, om at blive frivillig i oplægsholderkorpset.

Pernille Bækkel Jensen takkede for aktivistgruppernes oplæg. Hun lagde derefter op til en lille summepølse, hvor landsmødedeltagerne skulle give feedback på, hvordan aktivisme i Amnesty kan forbedres og sikre endnu større lokal forankring.

Elisabeth Ewald, Lunderskov: Jeg hedder Elisabeth og er med i Koldinggruppen. Vi talte om at lave noget mere lokalt. Der er nogle steder, hvor der ikke er lokalgrupper, og nogle steder, hvor de er meget lidt aktive. Vi talte også om, hvordan man som medlem ikke aner om at der er grupper. Det ville være fedt, hvis man ved indmeldelse eller via mail fik info om, at i dit område er der de og de ting. Lige sådan kunne det være fedt med forespørgsler eller opfordringer til hjælp til grupperne, også så man kan blive spurgt, om man er den, der gerne vil tale, eller den der bare gerne vil lave kaffe osv. Så igen, at man får en opfordring. Nogle mennesker er måske ikke så udadvendte, at de går hen og spørger selv, og tænker måske, at det kan de nok ikke. Der ville det være super, hvis de fik at vide, at hvis du gider, har vi altså også brug for dig. Tak.

Merete Meincke, Roskilde: Nu har jeg meldt mig til et par ting her på landsmødet, og derudover vil jeg gerne foreslå, at man skriver individuelle breve. Det er noget jeg selv bruger – jeg har fornyeligt skrevet til statsministeren og justitsministeren, et åbent brev, som jeg også sender til aviserne. Man kunne jo gøre det samme i Amnesty-regi, så vi har en idé om, hvordan man i en given sag kan formulere et brev, og så individuelt skrive og sende det. Tak.

Pernille takkede for inputs og opfordrede til at videregive øvrige inputs til sekretariatet, og ellers henvende sig til aktivisme@amnesty.dk, hvis man har øvrige spørgsmål eller kommentarer.

Vibe takkede for aktivisternes engagement og gav ordet videre til dirigent Claus Høxbro.

15. VALG AF STATSATORISERET REVISOR

Bestyrelsen havde indstillet den nuværende revisor, Beierholm, til genvalg.

Revisoren blev genvalgt uden indsigelser, og Beierholm vil forsat være statsautoriseret revisor for dansk afdeling.

15. KONTINGENT

Bestyrelsen indstillede, at kontingentsatserne for medlemskab forblev uændret, hvilket blev vedtaget uden indsigelser:

Unge 16-18 år: 75 kr. pr. år

Unge 19-25 år: 195 kr. pr. år

Arbejdsløse og pensionister: 195 kr. pr. år

Fuldt betalende medlemmer: 295 kr. pr. år

Livsvarigt medlemskab: 2.950 kr.

16. LANDSMØDE 2023

Det blev besluttet, at Landsmøde 2023 afholdes den 29. – 30. april 2023, men noteret, at det ikke er besluttet om det næste år afholdes på Nyborg Strand og i samme format.

17. FRI DEBAT

Claus Høxbro åbnede den fri debat inden valgresultatet og den nye bestyrelses blev præsenteret.

Liselotte Rydlund, Hedehusene: Som støttemedlem i Amnesty gennem et helt liv, har jeg et spørgsmål jeg tit er blevet stillet af nogle, måske, lidt kritiske røster. Hvorfor skal Amnesty bo på den dyre adresse på Strøget. Jeg har selv tænkt, om det er så dyrt, eller om der er en lukrativ aftale på grund af opgavens art. Hvad er det gode svar på det spørgsmål?

Vibe Klarup, Generalsekretær: Heldigvis bor vi ufatteligt billigt, og der er en særlig aftale. Vi bor ikke nødvendigvis særligt godt. Og vi har løbende sonderinger på, om vi kunne finde et sted, hvor vi ikke er placeret midt i pomfritter og turister på strøgtur, men i et lokalmiljø, hvor vi i højere grad kan være en del af noget der sker lokalt. Men vi bor godt og billigt.

Tina Wilchen Christensen, Valby: Mit spørgsmål er i forhold til flygtninge fra Syrien og Ukraine. Nu bliver der et event, hvor der er fokus på flygtninge fra Ukraine, som jo er en nuværende krise, det er Syrien også. Men for indirekte at fastholde, at der er tale om flygtninge, når de

præsenterer noget, om de så ikke kunne sidde sammen – en fra Ukraine og en fra Syrien, så når vi laver en event, at Syrien hele tiden er sammen med Ukraine. I stedet for at vi indirekte følger regeringens politik ved at præsentere dem adskilt.

Derudover vil jeg sige med klimakrisen, at man kæmper i forhold til klimaforandringer, men kunne man ikke proaktivt sige, at man kæmper for retten til renere omgivelser. Også i forhold til Kattegat-forbindelsen, at vi igen skal høre det fortærskede argument om, at det skaber arbejdspladser, det skaber det ene og det andet, og ja, det skaber også vildt meget forurening, at man får meget mere fokus på bagsiderne af disse liberale argumenter omkring vedvarende acceleration af samfundet. Tak.

Vibe Klarup, Generalsekretær: Jeg vil blot kommentere på den første del af spørgsmålet, nemlig det med flygtninge ved events. Vi har lavet events, hvor forskellige flygtninge står sammen, side om side, ukrainere, syrere, afghanere holdt en event sammen fore tre-fire uger siden i København. Jeg synes, at du har fuldstændig ret. Det er et godt, at vi står sammen og viser, at flygtninge er flygtninge uanset hvor de kommer fra.

Dan Hindsgaul, sekretariatet: Tak for inputtet omkring klimaet. Det er stadig et område, som er under udvikling. Lige i disse måneder er der en proces, som afdelingerne har på sekretariatsniveau med det internationale sekretariat for at udvikle hvordan Amnesty skal komme stærkere ind i klimaarbejdet. Så det input vil vi helt sikkert tage med ind i den videre dialog. Noget af det vi også arbejder for, kommer ind i Amnestys rolle i arbejdet med klimaspørgsmål, det handler om at sikre oprindelige folks rettigheder, at være med til at give en stemme til nogen af de samfund og grupper, som er særligt hårdt ramt af klimaforandringerne. Vi har allerede et projekt, som er eksternt finansieret af dansk afdeling i Brasilien, hvor vi samarbejder med en gruppe af oprindelige folk i Amazonas. Så det er helt bestemt et område, vi kommer til at arbejde mere med, men det er stadig et område under udvikling i Amnesty, altså hvor er vores niche i det her. Tak.

Kirsten Reerslev, Hjørring: Jeg vil meget gerne anbefale Lars Normanns bog. Jeg tror, at mange kunne få glæde af den, hvis man ikke allerede kender den, mange unge måske. Den udkom ganske vist i 2017, men den fortæller om Lars Normanns tid som generalsekretær gennem næsten 25 år. Den er fantastisk informativ, og jeg synes især for unge, at det ville være en fin historie at få med.

Farah Sabouri, Aalborg: Jeg vil vende tilbage til klimaet, da jeg fornemmer, at der nogle gange er lidt misforståelser omkring det menneskeretlige aspekt, som Amnesty har fokus på. Jeg så med glæde i præsentationen fra Dan og Nina, at vi kalder det klimaretfærdighed. Vi kigger ikke efter klimaforandringer og tiltagende omkring det, det er der heldigvis rigeligt af andre NGO'er der fokuserer på. Dan nævnte det med solceller. Der er adskillige andre eksempler, blandt andet batterier til elbiler, som vi er så glade for, og som også er gode, men udvindingen af litium til de batterier sker i Afrika, og det kræver enorme mængder vand. De firmaer der laver batterierne, køber sig rettighederne til vandet, som gør, at lokalbefolkningen, der i forvejen lider af vandmangel, bliver yderligere ramt af dette. Denne bagside skal vi også have fokus på. Her skal Amnesty kigge mest på, hvordan alle disse klimatiltag kan ramme mennesker.

Lone Stokholm, Ry: Dan har sådan set lige sagt noget om det, jeg ville have spurgt om, nemlig fokus på oprindelige befolkninger, som jeg synes, jeg har savnet lidt. Det sidste jeg husker, er vist lidt omkring olieledningen gennem Nordamerika. Det jeg så vil spørge om er, om vi vil få større mulighed for at følge med i hvad I gør, nu I har opprioriteret kampen for dem også? Tak.

Dan Hindsgaul, sekretariatet: Kampen for oprindelige folk var faktisk noget af det, som sekretariatet forsøgte at få højere prioriteret i den nye globale strategi. Det er nævnt nogle få steder i den internationale strategi, især fordi den lægger vægt på, at Amnesty skal hjælpe nogle af dem, der er allermest udsatte og måske også udsat for mange former for diskrimination eller undertrykkelse, eller hvad det kan være. Der er ikke et team i London, eller internationalt, som arbejder specifikt på det her, men det er noget af det, vi i dansk afdeling stadig har en stor interesse i. Vi har ikke nogen tilbud på hylderne, om man så må sige, lige nu, men det er noget, som vi undersøger om vi kan gøre mere på. I den forbindelse har vi også haft i tankerne, om vi skal forsøge at bringe os mere i spil til at forsøge at gøre mere med menneskerettighedssituationen i Grønland. Det er noget vi kommer til at kigge på i slutningen af året, om vi har ressourcer til, da det ikke er et emne man bare sådan kan begynde at arbejde med. Vi skal huske når vi arbejder med specielt oprindelige folks rettigheder, med rettighedshavere i det hele taget, så er vi nødt til at gøre det sammen med de mennesker det handler om. Med udgangspunkt i, hvad de har brug for. Så vi ikke kommer som en stor organisation og siger "nu skal I høre, vi synes sådan og sådan". Det er et arbejde der skal bygges op med meget stor respekt, og med ydmyghed. Det er noget vi har ambitioner om, men som sagt ikke noget vi har på hylderne lige nu, desværre.

Solveig Nisbeth Henriksen, viceleder: Tak. Det er egentlig bare en bemærkning til klimadagsordenen og Amnesty. Vi har haft det oppe at vende – både i forhold til den globale strategi, men også i den danske strategi. Vores fokus har været, hvordan Amnesty spiller klogt ind i denne sindssygt vigtige dagsorden, som mange andre organisationer er eksperter i, altså i klimaforandringerne. De medfødte menneskerettighedskonsekvenser er der, hvor vi virkelig kan være med til at bidrage til dagsordenen på en klog måde og sikre, at vi ikke strækker vores ressourcer udover noget, vi ikke er eksperter i. Det er en vigtig dagsorden, som kun kommer til at fylde mere i fremtiden.

Andreas Gregersen, Aalborg: I forlængelse af klimadiskussionen, som jo er vor tids største krise, så derfor tænker jeg også, at det er lidt pinligt, at Amnesty, i hvert fald internationalt, ikke er kommet længere med at sætte fokus på det. Nu er det jo også 1. maj – arbejdernes internationale kampdag, og der vil jeg også bare opfordre til, at vi også bliver lidt mere kapitalismekritiske. Amnesty har meget fokus på stater, der krænker menneskerettigheder, men jeg vil bare minde om, at globalt set, så er det cirka 100 multinationale selskaber, der står for 70 % af drivhusgasudledningerne i verden. I forbindelse med oprindelige folks rettigheder, har jeg også et indtryk af, at de store selskaber ofte står for menneskerettighedskrænkelserne der. Det håber jeg, at vi i dansk afdeling kan lave nogle kampagner omkring. Go' Stil-kampagnen handlede også om forbrug og om virksomheders samfundsansvar. Tak.

Solveig Nisbeth Henriksen, viceleder: Det er en god og vigtig pointe, og heldigvis også noget, vi har et stort fokus på både i den globale, og i den danske strategi. I Amnesty Danmark har vi en rigtig dygtig ekspert udi virksomheders ansvar, som arbejder behårdt for, at vi får landet en EU-lovgivning på virksomhedsansvaret i forhold til en lovpligtig due diligence. Det er en lang og sej kamp, som vi skal have rigtig godt i mål, for det er afgørende, at virksomheder tager deres del af ansvaret for at sikre menneskerettighederne.

Spørgsmål fra salen: Jeg vil bare foreslå at man samlede ind med raslebøsser. Det synes jeg er en god måde for folk at opdage hvad Amnesty egentlig er. Har I overvejet det?

Kristoffer Nilas Olsen, kasserer: Tak for forslaget. Nu sagde jeg i går, at man skal passe på med at sige, det har vi prøvet. Jeg kan huske da jeg startede i Amnesty. Der var der mulighed for, at lokale grupper kunne sætte bøsser op rundt omkring for at samle midler ind til deres lokale aktivisme. Det er vi gået væk fra af mange gode grunde. Der er kommet stigende krav til registrering af midler rundt om i samfundet, som konsekvens af øget opmærksomhed på hvidvask, terrorfinansiering og så videre. Det er for Amnesty blevet en risiko for vores omdømme, hvis det pludseligt blev misbrugt. Spørgsmålet går på, om det kunne være en supplerende indtægtskilde. Der vil jeg mene, at den aktivitet vi foretager nu, hvor vi hverver folk på døren, er en form for indsamling. Så vi gør lidt af det, i det omfang det lader sig gøre inden for lovens rammer.

Günther Paulsen, Braband: Lige på falderebet. Måske en fjollet idé, men jeg har været medhjælper på Roskilde Festival et år, hvor vi gik og samlede telte op bagefter. Jeg så billederne fra Moria-lejren, hørte om branden og tænkte, om man kunne indgå i et samarbejde med Roskilde Festival og få samlet de telte op. Så vidt jeg ved, så bliver de bare kørt på forbrændingen. Tak.

Vibe Klarup, Generalsekretær: Tak for den rigtig gode idé. Jeg ved, at der blandt alle festivaler i Danmark, er typer af samarbejder om de efterladenskaber der er. For eksempel er der rigtig mange soveposer, der gives til hjemløse i Danmark. Lad os sige, at det var en rigtig god idé, som vi kan tage med i puljen. Jeg er sikker på, at nogen har fokus på, hvad teltene efterfølgende kan bruges til.

Mette Sommer, Martofte: Jeg føler at vores demokratiske rettigheder de sidste par år, har været utroligt trængt. Jeg kunne godt tænke mig at gentage det, selvom det er blevet nævnt mange gange de sidste par dage, der skal simpelthen ske noget for, at vores rettigheder ikke forsvinder. Hvis jeg skal bruge Amnesty til noget, så er det alle raller vigtigste, at jeg kan beholde mine demokratiske rettigheder. De er blevet så trængt, jeg tør slet ikke nævne det, men fyordet disse dage må være Covid.

Rose Lie, Nykøbing Sjælland: Det var bare en kommentar til det med børnene og flygtningelejrene med advokat Knud Foldschack. Jeg har spurgt ind til lidt af det samme, som gælder det overordnede – hvad er det for nogle mekanismer der gør, det som du bringer op, som er meget tankevækkende, nemlig at vi har nogle, der sidder ved roret, som er blevet ikke-medmenneskelige, og som har lukket deres hjerte. Jeg har ikke tænkt det så konkret før, men Knud nævnte, at det måske var noget Amnesty kunne – jeg ved ikke hvordan, men en revision af grundloven. Han er jo en der har støttet os, der har lavet alternative sammenhænge. Jeg kender ham tilbage fra 45 år siden, hvor vi startede storkollektivet Svanholm. Han ved jo hvad han taler om. Det har gjort opmærksom på var, at man i andre lande har nyere grundlove, eller

har revideret dem. Men ifølge Knus Foldschack har vi en grundlov, der slet ikke rummer det, som er aktuelt i dag. De gældende magthavere kan gøre hvad de vil.

Lis Gilager, København: Jeg har netop skrevet i evaluering, hvad Knud Foldschack sagde til mig. Jeg kender ham lidt personligt, og talte med ham efter sessionen. Han siger, at grundloven skal tages op til revision og han vil gerne holde et oplæg for Amnesty med henblik på aktion. Børnekonventionen er for eksempel heller ikke med i den. Vores lov er 150 år gammel, og vi tangerer tilstande i Albanien, osm han sagde. Tak for ordet.

18. PRÆSENTATION AF NY BESTYRELSE OG FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG

Claus Høxbro præsenterede resultatet af bestyrelsesvalget:

- Niels Andersen	37 stemmer
- Amalie Hallberg	124 stemmer
- Solveig Nisbeth Henriksen	128 stemmer
- Kristoffer Nilaus Olsen	126 stemmer
- Erika Akariguame Armengol Sloth	122 stemmer

Følgende blev valgt til bestyrelsen for en 2-årig perioden:

- Solveig Nisbeth Henriksen
- Kristoffer Nilaus Olsen
- Amalie Hallberg

Følgende blev valgt til bestyrelsen for en 1-årig periode:

- Erika Akariguame Armengol Sloth

Følgende blev valgt som suppleant til bestyrelsen for en 1-årig periode:

- Niels Andersen

Den samlede bestyrelse efter valget så således ud (i alfabetisk orden – efternavn):

- Niels Andersen
- Yurdal Cicek
- Amalie Hallberg
- Solveig Nisbeth Henriksen
- Nete Kyndesen
- Kristoffer Nilaus Olsen
- Mikala Satiya Rørbech
- Erika Akariguame Armengol Sloth

Følgende blev valgt til Fundraising- og økonomiudvalg:

- Ib Ketelsen
- Vivi Basballe

Solveig takkede de afgangende bestyrelsesmedlemmer, Marie Lykkebo Dreier og Sara Abawi, for deres arbejde i bestyrelsen.

19. EVENTUELT OG AFSLUTNING AF LANDSMØDET

Claus Høxbro afsluttede landsmøde og takkede for den venlighed og tolerance, der var blevet udvist overfor ham som dirigent.

20. PRÆSENTATION AF EVENT

Amalie Brøndum fra sekretariatet præsenterede årets landsmødeevent, som dette år var et fællesfoto med i relation til krigen i Ukraine. Landsmødedeltagerne fik udleveret solsikker og udklip af fredsduer og ukrainske flag.